

UDL

PRENSA
CORONA

NÚM. 21 • SETEMBRE-OCTUBRE 1996

CONSERVES

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

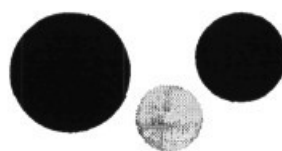
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

Ca Na Rectoreta

Perruqueria home i dona

Carrer Traginers, 14 • Tel.: 52 25 76 • Llubí 07430

**PERELLÓ
AUTOESCUELA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlº.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ
DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

PREPARAM UNA EXPOSICIÓ PER A LES FESTES.

- Fotografies de l'Ermita (millor si són antigues) ja sien de festes, noces, celebracions.
 - Documents antics referents a l'Ermita.
 - Imatges, estampes del Sant Crist i de la Mare de Déu del Dolors.
- Dur-les a la Rectoria dels dies 16 al 22 de desembre.*

LA PARRÒQUIA DE SANT FELIU.

NÚM. 21
SETEMBRE-OCTUBRE
Revista Bimestral de Llubí

Edita:
Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM -253-1993

Equip de redacció:
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antònia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani

Portada:
Llorenç Alemany Cladera

Fotografia:
Udol
Foto Planas

Han col·laborat:
Miquel Cladera i Ramis
Club d'Esplai "ES TURÓ"
Jaume Alomar Serra
Biel Perelló Perelló

Assessorament lingüístic:
Sílvia Ribes i Nicolau
Antoni Contestí Vives

Correspondència:
Revista Udol
Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:
TIRRENA, S.A.
TEL: 55 52 12
C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors**

EDITORIAL

FER LA GUERRA PER ACONSEGUIR LA PAU.

El nombre d'objectors de consciència va augmentant any rere any a mesura que les ofertes que poden alliberar els joves de fer el servei militar es diversifiquen. Quin sentit té fer el servei militar? No de bades hem sentit mil vegades que fer el "servici" és perdre un any de la teva vida gaudint. No tan sols és el simple fet de no fer res: qui pot assegurar que la preparació li servirà per a una possible guerra?

El servei militar és un aprenentatge cap a la mort. Han de saber matar, conèixer els secrets de l'arma, realitzar dies de maniobres ramboaventuresques.... "El novio de la muerte", la cançó- símbol del què un soldat ha d'estar disposat a arriscar. "Todo por la Patria", fins i tot arriscar la vida rere qualsevol conseqüència és una excusa vàlida per defensar uns projectes, uns ideals, uns interessos, sobretot, que potser et són aliens.

A les batalles d'abans el rei o el governant lluitava amb els seu súbdits en el camp de batalla o si més no hi era (i no és la intenció d'aquest editorial voler fer una defensa de les antigues batalles). Avui els governants decideixen la guerra ben asseguts, en el seu despatx, envoltats de tota una guarda de beneficiaris afamegats d'avarícia. Clar, d'alguna manera s'ha d'eliminar l'excedent d'armament acumulat a les fàbriques i d'alguna manera n'han de poder produir més i més. I tanmateix de gent n'hi ha molta i si se n'elimina uns quants de milers ja són boques per a no alimentar. Desenganyem-nos, els ideals polítics, el nacionalisme terrorífic no sol ser la causa de tanta mort gratuïta, com a molt és una bona excusa. L'ansia de poder i tots els interessos que això comporta és la gran raó de tot. Ningú creurà que els russos invadirien Txetxènia per alimentar una població empobrida, no, alguna cosa es devia coure dins la petita nació soviètica. Qui hi ha rere cada mort? Quina mà atorga les armes als pobles en conflicte? Per quins ideals creuen lluitar els soldats en el combat?, Per què s'allarguen tant aquestes guerres? Per què les notícies que ens arriben sobre els tutsis i els hutus ens informen d'una batalla ètnica i amaguen el vertader problema polític?

No interessa una Terra sense conflictes. Hi ha massa interessos enmig de tot. Llavors vénen alguns caps de les primeres potències mundials en pla de Deoalliberadors, declarant que sense la seva intervenció (que per altra banda els ajudarà a guanyar vots en el seu país) el conflicte hagués estat indefinit, quan possiblement han estat al corrent de tot el carregament d'armes que han venut per matar milers d'innocents. Ningú fa res gratuït avui en dia, a no ser matar, és una de les drogues amb més addictes del món. Però per sort el món aquest ens és tan llunyà...

Dins la primera quinzena de novembre s'ha fet el sorteig anual dels reemplaçaments dels joves que han de fer el servei militar aquest any. Un bloc més de joves que aprendran a matar, a assaborir el gustet de la sang. Bé, no tots, alguns d'ells no podran suportar la pressió dels exercicis o de les menjades de cervell dels "mandos" i moriran per causes inexplicables, per granades en mal estat o bales volant sense destí en unes maniobres, no tothom ha nat amb el cor de ferro. Les xifres de suïcidi en el servei militar creix any rere any.

Sí, és cert, l'humà és violent per naturalesa i la idea de no-violència no és res més que una utopia. Vivim en constant contradicció. Enviam soldats a una guerra per a que lluitin per a la pau.

BUNYOLS SENSE FORAT PER A LA TERCERA EDAT.

La principal qüestió d'aquesta confusió són les 450.000 pessetes que ballen en la història i la il·lusió esqueixada d'uns petits projectes que tenia l'Associació d'Amics de la Tercera Edat. Aquesta rara història comença quan des de l'entitat bancària "sa Nostra" se comunica al president de la Tercera Edat que rebran una subvenció de 450.000 pessetes. La directora de "sa Nostra" a Llubí demanà als amics de la Tercera Edat per fer una festa que patrocinaria l'entitat bancària i aprofitarien l'avinença de la festa de les Verges per a rebre les 450.000 pessetes. Tot estava llest i preparat i els amics de la Tercera Edat volien gastar-se els diners amb mobiliari per al seu casal. Per a l'ocasió les mestresses feren una bunyolada. Arribà l'hora de fer el discurs i la batlessa avisà al President que els doblers ja havien estat gastats. En Llorenç Planes, el president, tenia previst explicar el motiu de la festa però a l'hora de rebre el xec es produí com un encanteri, ningú de la Tercera Edat el va veure. Sa Nostra va donar directament les 450.000 pessetes a l'Ajuntament i els de la Junta Directiva de l'Associació es quedaren amb un pam de nas. L'amo en Llorenç va demanar explicacions als representants de l'Ajuntament, els quals només sortiren amb evasives. El senyor Miquel Munar li va dir "això és una cosa mal d'entendre i vos no ho entendreu", paraules que varen indignar moltíssim al President. Aleshores no en pogué treure suc ni aclariment. Així, davant aquesta estranya situació, els assistents es varen quedar sense el discurs preparat pel seu president, el qual n'hagué d'improvisar un altre, davant un engany tan gros.

Tot aquest muntatge va servir perquè l'Ajuntament rebés una subvenció d'uns doblers que ja havien estat gastats amb mobiliari de la Tercera Edat. Però el motiu de la festa no havia de ser aquest, els nostres padrins varen ser enganats. Les il·lusions que s'havien fet va resultar que no es complirien, els doblers ja estaven gastats. El que més molestà als de la Tercera edat és que hagués bastat explicar com anirien les coses sense importar-hi anar amb falses promeses i mentides vessades a les seves espatlles. Tot plegat una comèdia mala d'explicar i d'entendre per part de l'Ajuntament, perquè no cal fer tanta comèdia ni enganyar la gent per rebre uns diners.

Aquí molt de vi i pocs premis!!!

DOS LLUBINERS ALS PREMIS OCTUBRE

Na Caterina Gelabert i en Xesc Perelló, membres de l'equip de redacció de la revista UDOL, tingueren l'oportunitat els passats 22, 23, 24, 25, 26 i 27 d'octubre d'assistir als Premis Octubre que se celebraren a València, premis que aquest any celebraven els seus vint-i-cinc anys d'existència.

Becats per la Universitat de les Illes Balears tingueren la sort de poder compartir sis dies amb gent d'arreu dels P.P.C.C. (Lleida, Igualada, Terrassa, Borriana, Castelló de la Plana, Altea, Barcelona, Tarragona, Benicarló, Sallent...)

Assistiren a conferències, concerts, espectacles i multitud d'actes que culminaren el dissabte 26 amb l'esperat sopar que tingué lloc a la Fira Mostrari Internacional de València, sopar que fou transmès per TV3 i TV2.

Durant tota la setmana els dos llubiners tingueren la sort de poder escoltar i fins i tot conversar amb personatges tan coneguts com els polítics Èngel Colom (exERC), Sebastià Serra (PSM-NM) i Rafel Ribó (Iniciativa per Catalunya), els periodistes i presentadors de televisió Èngel Casas (TV2), Fina Brunet i Èngels Barceló (TV3), els escriptors Josep M. Palau i Fabré i Gabriel Mesquida i un llarg etcètera de coneguts i intel·lectuals que convertiren la ciutat de València en capital cultural per uns dies. El punt negre, i ja no ens ha d'estranyar, fou la retirada, per part de l'equip que governa a València (PP), dels cartells publicitaris de l'esdeveniment.

El que queda clar és que l'any que ve tenen intenció de tornar-hi ja que va valer la pena i s'ho passaren d'allò més bé.

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBÍ

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 88 11 42 / 88 11 59
Sant Feliu, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

BREUS

CENTENARI ERMITA

El tres de setembre es va commemorar el centenari de l'Ermita amb una missa al Santuari. Tractant-se del centenari de l'Ermita la celebració va ser una mica freda. El vint de setembre els Blavets de Lluc varen oferir un concert a l'Església. No hi assistí molta gent però no cal dir que la seva veu angelical va agradar als assistents. El diumenge 22 de setembre el Bisbe Monsenyor Èbeda va concelebrar l'Eucaristia per a celebrar l'event del centenari. (llegiu es Repicó número 36, la publicació germana que ho explica perfectament)

VOLTA EN MOTO

El dia vuit de setembre els motoristes llubiners es tornaren posar els guants i el casc per a fer la tradicional volta en moto per la Serra de Tramuntana. Durant dos dies Llubi pareix la seu dels Èngels de l'Infern, amb corregudes amunt i avall amb motos de tota mida i cilindrada. Els organitzadors de la volta es preocupen de l'aspecte logístic perquè cada detall estigui previst. Durant la volta els acompanya una ambulància, es segueix un horari de referència i s'intenta que el grup es matengui més o manco compacte.

PUJADA A LLUC DE CAN TIRASSET

És l'enèssima vegada que l'amo en Miquel "Tirasset" organitza una pujada a Lluc des de Llubi. El vint-i-nou de setembre unes 110 persones es reuniren a Lluc i després d'anar a veure la Mare de Déu l'amo en Miquel preparà una d'aquelles paelles que diuen que són tant bones. Els llubiners i llubineres estaren ben acompanyats ja que la pujada a peu coincidí amb la festa dels donants de sang.

PLAÇA DELS DONANTS DE SANG

El tres d'octubre s'inicien les obres de la placeta dels Donants de Sang.

ASSOCIACÓ D'AMICS DE SON BURGUET

L'associació d'amics de son Burguet el 4 d'octubre va celebrar una festa a son Burguet amb la intenció d'augmentar el número d'associats. Aquesta associació s'ha constituïda per tal de defensar els seus interessos, pressionar per asfaltar carrers, arreglar la situació de les seves finques, etc.

Primer plaç de la plaça.

BUNYOLADA PEL DIA DE LES VERGES

El 20 d'octubre l'Associació de la Tercera Edat varen posar els fogons en marxa i les madones, amb una exquisita paciència, es posaren a fer bunyols per a celebrar el dia de les verges. Amb la boca ensucrada i panxa amb una bona mesura encara els quedà temps per al ball. La bunyolada estava subvencionada per sa Nostra.

SOPAR DE TARDOR

Els nostres padrins no aturen. Aquesta vegada va ser el 3 de novembre que la Caixa els va pagar una torrada, molta fou la gent que hi assistí. Després del sopar tampoc hi faltà el ball.

C/ Plaça de la Carretera n° 1 - Llubi - Tlf. 85 70 19

INFORMACIÓ

ens ho han dit...

EN JOAN DES FORN VA SER GUARDONAT.

Cada any l'Associació de Panaders i Pastissers de les Balears celebra un concurs on hi poden participar els seus associats. A l'edició d'enguany s'hi va presentar en Joan des Forn i va aconseguir tres segons premis de 25.000 pessetes cada un. El que representen els premis no són el doblers sinó el reconeixement a una feina feta. En Joan des Forn va presentar un carro fet de pa, una ensaïmada de fruites i una ensaïmada la qual molts de pastissers de renom li demanaren la recepta d'aquesta ensaïmada ja que no n'havien vista cap per l'estil. Ens ha comentat que va presentar els productes a correuita, dit i fet. Tal volta a la pròxima edició amb un poc més de preparació podrà tenir tres primers premis. Dels tres productes el que va destacar més va ser l'originalitat, ens contà que no estan (el jurat) acostumats a veure coses tan modernes, que prefereixen un estil més antic de pastisseria. A la fotografia podeu observar que al carro ni li faltava cap detall.

Un carro carregat de farina roja es va rompre un barretó de sa roda de darrera.

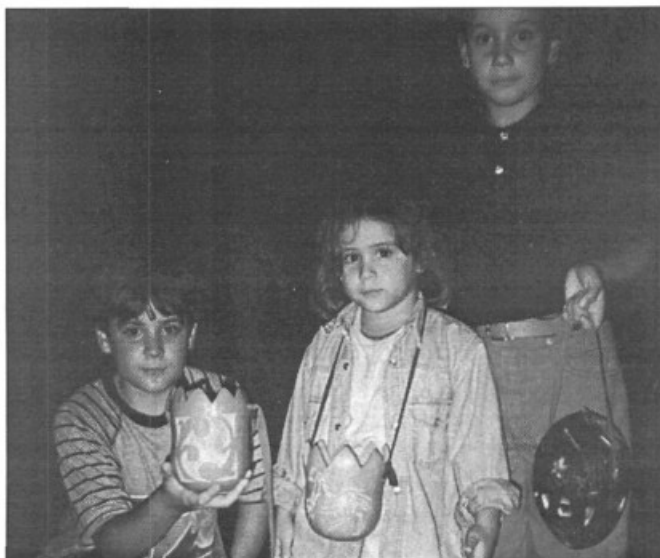
PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE RAFAEL CRESPI.

La Revista Udol, la mateixa que teniu a les mans és la que s'encarregà d'organitzar la presentació del Llibre ¿Per què has vingut? escrit per Rafel Crespi, personatge prou conegut entre els alumnes i exalumnes de "l'Institut". Pels qui fa estona que no veuen en Rafel poden estar tranquils perquè és el mateix de sempre. Eloquent i irònic però més formal en les maneres, corbata i una elegància no recordada en els nostres temps de "l'Institut". El llibre va ser presentat per na Maria de la Pau Janer amb la que en Rafel té una gran amistat.

LEGALITZACIÓ DE CASETES RÚSTIQUES

L'Ajuntament pareix que es vol posar fort amb el tema de la legalització de casetes edificades sense els permisos pertinents. L'Ajuntament exigirà la legalització de les casetes rústiques construïdes il·legalment durant els darrers deu anys. El principal focus d'il·legalitat es troba a son Sitges i a son Bur-

guet, on moltes de les construccions s'han realitzades sense demanar els permisos. A son Burguet mateix s'ha constituïda una associació de veïns que ja han fet una festa per a recaptar socis i a la qual hi varen assistir representants de l'Ajuntament. Els veïns segurament pretendran legalitzar la situació de les seves casetes, algunes d'elles un crim al preçis paissatge de son Burguet.

Els han donat carabasses...

FESTA DE LES LLANTERNES.

El PSM-NM de Llubí criticant la manca de sensibilitat de l'Ajuntament envers la cultura i en vista que els responsables de cultura deixen de banda actes que ja estaven consolidats com l'Estiu al Carrer o la festa de les llanternes, actes que havien duit endavant l'antiga regidoria de cultura comandada pels nacionalistes, ha decidit organitzar actes paral·lels als de l'Ajuntament. El vint-i-un de setembre aconseguí que una bona colla de nins i nines acompanyats pels seus pares fessin un recorregut per tot el poble. Com una processó de cuques de llum recorregueren els carrers il·luminant el camí fins arribar al petit tiberi de caramels i altres llepolies que havien preparat pels més petits, tot i així els grans no foren manco.

L'ESCOLA DE BALL DE BOT ES POSA EN MARXA

El local de la Tercera Edat, a sa Canestreta, serà el lloc on els membres de l'escola de ball de bot duran a terme les seves classes per aquest curs 1996/97.

En principi el curs es tenia previst començar-lo el propassat divendres 18 d'octubre. Aquest curs anava dirigit als més grans i l'horari seria, cada divendres, de les vuit a les deu del vespre.

Els més petits havien d'iniciar la seva pràctica el dissabte 19 d'octubre i l'horari establert seria de les onze a la una del migdia de cada dissabte.

Ja fa molts anys que aquesta associació es dedica a ensenyar i conservar al nostre poble aquest ancestral ball, tan típic i nostre, per això els desitjam molta de sort en aquest nou inici i animam a la gent que encara no s'ha decidit a apuntar-se que no ho dubti. Val la pena!

- de la campanya del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació. A partir d'ara ens enviarem periòdicament informacions referents a la seva entitat (què fan, quan ho fan, per què ho fan...).

- de la segona publicació de l'opuscle "El Teatre és Principal". Se'ns informa de notícies teatrals i de les estrenes d'obres previstes al popular teatre ciutadà.

- de les jornades "La capacitat i la discapacitat. Cap a la normalització". Aquestes jornades, duites a terme i organitzades per la Fundació "la Caixa" pretenen mostrar-nos entre altres coses com "les persones minusvàlides són, per damunt de tot, PERSONES, amb els seus sentiments, capacitats, experiències, ambicions i defectes, com la resta dels humans..."

- de la conferència feta per Francisco Sánchez Martínez a la Fundació "la Caixa" sota el títol de "Els vespres de la ciència".

- de la posada en marxa del programa educatiu "Segueix-me. Follow me", programa organitzat per l'Aeroport de Palma de Mallorca, entitat que també ens ha transmès les bases del concurs de treballs escolars sota el lema de "Viure i conèixer l'Aeroport de Palma".

- de la proclamació com a fill il·lustre de Santa Maria del Camí de mossèn Josep Capó i Juan.

- de la presentació del programa de portes obertes de la Planta de Tractaments de Residus Sòlids Urbans de son Reus. L'empresa TIRME ens envia la informació.

- del cicle "L'aigua i la vida", jornades que se celebren a la Fundació "la Caixa" gairebé cada dijous fins al 15 de maig de 1997.

- de la gran final del vuitè certamen de teatre amateur de Consell i del Teatre Principal. Els finalistes foren el grup Teatre de Campos, el grup Voramar del Port d'Andratx, L'Estel Teatre de Campos, el Grup Escènic Artanenc, el grup Xingonera de Galilea i el grup Coverbos de son Ferriol.

- dels concerts familiars de la Fundació "la Caixa", concerts que tendran lloc fins al proper 14 de desembre.

- de les quartes Jornades de Cultura Popular a les Balears que tendran lloc a Manacor els dies 1 i 2 de febrer de 1997. Estan organitzades per l'Ajuntament de Manacor i pel Patronat Escola Municipal de Mallorca.

- de l'estrena de l'espectacle d'Iguana Teatre "Mesura per mesura" de William Shakespeare. L'estrena tendrà lloc el proper 3 de desembre al Teatre Principal de Palma.

- de la presentació dels nous cursos de formació per a educadors de temps lliure. Ens envia la informació el Centre d'Estudis de l'Esplai.

OLIMPIADA DEL CUC

Han quedat una "cucada".

Un autocar ple i bastants de particulars amb el seu cotxe s'acostaren i participaren a l'anomenada "Olimpiada del Cuc de l'Esperança" que tingué lloc a l'hipòdrom de son Pardo de Palma el passat diumenge 10 de novembre.

Amb aquest gest els llubiners volgueren mostrar la seva solidaritat i col·laboració amb aquest acte, acte organitzat per la Junta de les Illes Balears de l'Associació Espanyola Contra el Càncer.

En un principi l'acte havia de celebrar-se a l'Estadi Balear però l'organització trobà més adequat, sobretot per la seva major espaiositat, l'hipòdrom de son Pardo.

Aquesta campanya que s'inicià ara fa prop més d'un any ha aconseguit reunir 1.448.750 monedes de 25 foradades, és a dir 36.218.750 pessetes.

El "cuc" que feia gairebé tres metres i mig fou portat per uns tres mil voluntaris, els quals hagueren de suportar un pes aproximat de set tonelades.

L'acte també tengué com a protagonistes, a més d'altres bandes i agrupacions, la Banda de Cornetes i Tambors de l'A.P.A. del Col·legi Públic Duran-Estrany que amb el seu toc incessant animaren l'acte.

El fet curiós d'aquesta espectacular campanya, que entrarà a formar part al Llibre Guinnes dels rècords, fou l'aportació especial que hagué de fer la Fàbrica de Moneda per a les Illes Balears, ja que va haver de fer una encunyació extra de 50 milions de pessetes en monedes de 25.

Només donar l'enhorabona als qui ho feren possible, sobretot als organitzadors de Llubi ja que de les informacions que hem rebut totes ens han lloat la perfecta compenetració i organització dels llubiners que hi participaren.

TINTORERIA - RENTADURIA

Mercat des Tennis

Juan Crespi, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

DESPRÉS DE LES PRECIPITACIONS, EXTRACCIONS!

El passat 16 d'octubre es reiniciaren de nou les extraccions d'aigua de l'aqüífer Llubí-Muro, mal anomenat sa Marineta. Malgrat que els embassaments, a causa de les darreres plujes, vessaven per alt, i malgrat les promeses dels polítics que afirmaren fins a la sacietat que no se n'extreuria cap gota si no fos realment necessari, tornàrem comprovar com les paraules dels polítics només són paraules, paraules que el vent s'emporta just després d'haver-les pronunciades.

Les darreres plujes, sobretot les del mes d'octubre, han provocat que l'aqüífer mantingui un nivell superior al de l'any passat i per aquest motiu s'ha decidit reiniciar les extraccions cap a Palma i Calvià. En principi es tenia previst bombejar 28.000 m3 diaris.

Les extraccions continuaran fins que es mantenguin els excedents hídrics i dites extraccions se sotmetran a controls constants.

Determinats partits polítics no tardaren en reaccionar i el grup municipal del PSOE a l'Ajuntament de Palma va exigir, a finals del mes d'octubre, la paralització immediata de les extraccions.

El PSM de Llubí, i com ja és habitual, manifestà la seva oposició a les extraccions i criticà de nou la política duita a terme pels governants de la nostra Comunitat Autònoma.

La premsa de les Illes se'n féu ressò i pràcticament tots els diaris parlaren sobre el tema.

En el passat plenari, el del dia 31 d'octubre, els nacionalistes del PSM presentaren una proposta, aprovada per unanimitat, per la qual sol·licitaven la paralització de les extraccions del pou de l'aqüífer Llubí-Muro.

La proposta també demanava que s'aprofitassin les reserves dels embassaments, aprofitant ara que estaven sobrepassant el cent per cent de la seva capacitat.

També se sol·licitarà al Govern Balear la realització immediata d'un Pla Hidrològic global per a les Illes Balears i la suspensió de l'operació vaixell.

L'inici d'una sèrie d'actuacions (reparació de les canonades per evitar fuites d'aigua i la instal·lació de comptadors individuals) i el rebuig cap a la política de subministrament d'aigua a la Badia de Palma que duen a terme els governants de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i que, segons els regidors nacionalistes, tant ha oblidat el poble de Llubí, foren també dos aspectes que foren aprovats amb el consens de totes les forces polítiques.

L'horari del bus és el d'aquest transport?

ESPOT PUBLICITARI

Era dijous, 17 d'octubre, la plaça de la Carretera no pareixia el mateix; s'havia convertida en una improvisada sala de filmació.

Llums, càmeres, senyals de trànsit per no aparcar al carrer, al.lots impacients que esperen, una grua, molta gent externa, botelles i fems pertot arreu...

Molta gent es demanava què era tot aquell carriportal de coses. Tot aquell enrenou va resultar ser un spot publicitari que s'havia de gravar sobre la utilització dels punts verds de reciclatge, campanya promoguda pel C.I.M.

A qui li va venir bé aquesta campanya va ser a en Guillem "Porro", a qui li demanaren el seu motocarro per poder utilitzar-lo a l'espot. Segons pareix l'utilitzaren per dur-hi a dins botelles i fems diversos. Llavors volien mostrar com amb aquell aparell, ple de coses, un determinat senyor anava al punt verd i, triats tots els fems, els dipositava al seu respectiu lloc del punt verd.

A en Guillem li anà bé la cosa ja que li pagaren 20000 pessetes per deixar-los el seu vehicle. Però no només l'utilitzaren per filmar l'espot de Llubí, sinó que a l'endemà tornaren a cercar l'aparell per filmar un altre spot, aquesta vegada a Puigpunyent.

El bo d'en Guillem s'enbutxacà 40000 pessetes, encara que li costà una mica el poder-les cobrar. Del que no heu de dubtar, amics lectors, és que en Guillem va fer una bona barrina.

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

Llubí, 17 de novembre de 1996.

NAIXEMENTS:

Maria Guardiola Perelló, dia 7 d'octubre de 1996.
Josep Antoni Mestre Quetglas, dia 16 d'octubre de 1996.
Joan Martorell Ramis, dia 31 d'octubre de 1996.

MATRIMONIS:

Jordi Alomar Torrens amb Margalida Quetglas Llabrés,
dia 12 d'octubre de 1996.

DEFUNCIONS:

Guillem Reus Mesquida, dia 2 d'octubre de 1996.
Lluís Bonnin Valls, dia 6 d'octubre de 1996
Margalida Picornell Ramis, dia 8 d'octubre de 1996.

NOU DESCENS DE LA POBLACIÓ

Al nostre poble, segons es desprén dels estudis realitzats, ja comença a ser considerat un fet habitual el descens de la població.

La cosa no ha canviat en els darrers anys i segons el darrer padró municipal realitzat durant aquests darrers mesos el poble de Llubí compta amb 976 dones i 922 homes. Per tant el nostre municipi està integrat per 1898 habitants.

Aquestes dades han estat recollides per Coloma Alomar i Antònia Bergas, encarregades de dur a terme el padró sota la supervisió del funcionari de l'Ajuntament Miquel Ramis "Fiolet".

Respecte a altres anys podem veure que s'ha produït un lleuger descens. El dia primer de gener de l'any 1993 havia censades 1.939 persones (987 dones i 952 homes), mentre que el dia primer de gener de 1994 n'hi havia censades 1927 (983 dones i 944 homes).

L'any 1995 la població va sofrir un descens de 14 habitants i estava formada per 1913 habitants (978 dones i 935 homes).

Com podeu veure, respecte a l'any passat, s'ha produït la baixa de 15 habitants.

En resum, Llubí ha perdut en tres anys 41 habitants.

L'AJUNTAMENT DE LLUBÍ A SON REUS

Uns 21 batles i tinents de batle de diferents ajuntaments de Mallorca visitaren el passat dimecres 2 d'octubre les instal·lacions de la incineradora de son Reus.

La representació llubiner no faltà a la cita i pogueren observar el funcionament de les polèmiques instal·lacions.

Altres ajuntaments que feren acte de presència foren el d'Ariany, Consell, Binissalem, Porreres, Petra, Costitx, Lloseta, Mancor de la Vall, Sant Joan, Santa Eugènia, Marratxí, Montuïri, Búger, Campanet, Inca, Lloret, Santa Maria del Camí, Selva i Sencelles.

Tots els assistents varen rebre, per part del responsable de Medi Ambient del C.I.M. el batle algaídi Francesc Antich, explicacions ben minucioses sobre la no perillositat per a la salut de les cendres.

LA TRANSICIÓ A LLUBÍ (1975-1983)

Aquest fou el títol de la comunicació que l'historiador llubiner Gabriel Alomar i Serra llegí i presentà el passat dijous 17 d'octubre en el marc dels actes del 25è aniversari de l'Institut d'Estudis Balearics (IEB).

Aquests actes que se celebraren entre els dies 16, 17 i 18 d'octubre tingueren lloc al centre cultural de "Sa Nostra", situat al carrer de la Concepció de Palma.

Aquest aniversari de l'IEB tenia com a tema "La transició a les Illes Balears" i en Biel parlà entre altres temes, durant uns quinze minuts aproximadament, de les diverses publicacions que hi havia en el nostre poble i de les primeres eleccions democràtiques que se celebraren.

Pobles com Consell, Santa Margalida, Pollensa, Montuïri i Porreres també presentaren comunicació.

1996, ANY PLUJÓS O ANY NORMAL?

No és necessari ser molt vius per veure queenguany ha plogut més anys anteriors. Basta mirar els boscos, estan plens de vida, els camps estan verds i les farratges van bones.

Però vol dir això que ha estat un any plujós?

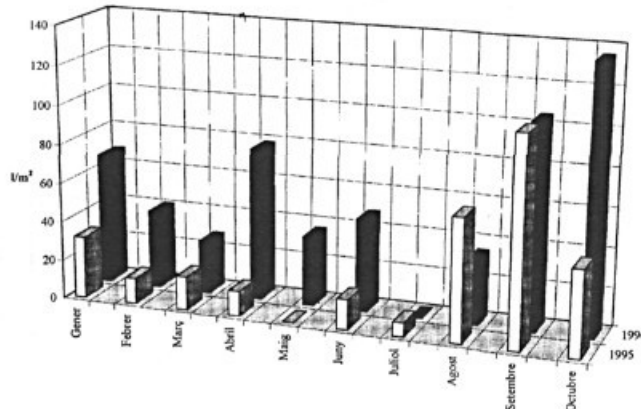
El fet és que ha plogut més que l'any passat, i que l'anterior. Però si mirem qualsevol mapa on hi aparegui la pluviositat mitjana de les zones de Mallorca podreu observar que Llubí es troba dins la zona de 500-600 l/m². Per tant enguany no ha estat, de moment, un any excessivament plujós ja que a falta del més de desembre ens trobam que han caigut uns 600 l/m², cosa normal. I si em punyiu un poc més us puc assegurar que ha estat un any un poc més plujós del què és normal.

Enguany, a més, ha plogut bé (a Llubí) i no ha fet excessius desastres. Tot i que el passat dia 15 d'octubre, segons vaig sentir a dir, només faltà un quart o vint minuts més de ploure perquè el xaragall envestís una altra vegada.

A la gràfica següent podeu veure el que ha plogut enguany (fins al mes d'octubre) comparant-lo amb la quantitat que va ploure l'any passat.

Vostès mateixos jutgin!

Miquel Cladera "Peon"

Total (gener-octubre) 1995: 309 l/m² Total (gener-octubre) 1996: 568,5 l/m²

PETITS INCIDENTS I SUCCESOS

-El passat divendres 27 de setembre madò "Carreres" per tal de no atropellar un al·lot caigüé amb el seu motoret i sofrí danys de certa consideració. L'incident tengué lloc al carrer de la Creu.

- A la dematinada del dissabte 28 de setembre un cotxe pegà a un altre que estava aparcad al carrer de la Fàbrica (devora el taller d'en Joan Torrens) i se n'anà sense deixar rastre. El que no sabia el conductor era que l'hi havia caigut la matrícula, per la qual cosa el causant fou trobat ràpidament.

- El diumenge 29, també de setembre, va tenir lloc una topada, sense gaire importància, a la plaça de l'avinguda de son Marget. El petit incident va tenir com a protagonistes dos llubiners, un anava en motoret i l'altre en cotxe.

- El diumenge 6 d'octubre s'escampa pel poble que han entrat a robar a la casa de l'amo en Toni Bauçà "Carreres", al carrer de son Bordoi. Pel que pareix s'han enduit unes 215.000 pessetes. El més curiós és que se comenta que aquesta important quantitat de doblers no estava guardada al mateix lloc, sinó que a diferents llocs.

- De nou un robatori; en aquest cas es produeix el divendres 11 d'octubre i el perjudicat és l'amo en Tomeu "d'es Forn". Els lladregots aconseguiren endur-se'n joies però algú va sospitar d'ells quan estaven a punt de pujar a l'autocar de línia que se'n va cap a Palma. S'avisà la Guàrdia Civil i els sospitosos foren detinguts a la carretera d'Inca ja que les forces de seguretat feren aturar l'autobús. Els sospitosos però no duqueren res al damunt, cosa que fa pensar que, o bé amagaren el

botí a algun lloc, o bé l'entregaren a algú que els esperava.

- El nostre col·laborador Jaume Alomar "Coves" tingué el dia 5 de novembre un petit ensurt amb el seu cotxe. L'accident va ocórrer a la carretera de Llubí cap a Inca i gràcies a Déu només es va fer uns quants cops. El cotxe no va córrer la mateixa sort ja que gairebé no serveix per res.

REDADA ANTIDROGA

El divendres 8 de novembre es produí al Músic Bar Trui una redada antidroga. La Guàrdia Civil entrà al local i molts dels presents en aquell moment foren registrats.

Pareix a ser que no trobaren el que cercaven i se'n tornaren per allà on havien vingut. Aquest fet causà que el mateix vespre i els propers dies ningú no parlàs de res més.

L'endemà però, 4 patròls i un cotxe tornaren i es col·locaren a la plaça de la Carretera. Mentre dos esperaven a la plaça uns quants agents d'aquest cos de seguretat de l'Estat se n'anaren a peu cap a la plaça de l'Església.

Pareixia que tornarien dur a terme una redada però tan sols es dedicaren a fer una volta pels voltants de la plaça de l'Església i tornaren, sense haver intervengut, cap a la plaça de la Carretera. Un cop allà se'n tornaren per allà on havien vingut.

Podria ser que aquesta campanya de la Guàrdia Civil pogués respondre als rumors que ens han transmés alguns membres del Consistori llubiner, els quals ens han fet saber en repetides vegades que al poble de poc ençà hi circulen substàncies estupefaents.

FORN

Especialitat en: tartes de boda, comunions, batiments... ensaimades i gran assortiment en pastisseria

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubí

- Productes químics
- Accessoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

**ALUMINIS
ALOMAR**

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBÍ (Mallorca)

- ALUMINIS
- VIDRES

**GRUPO
UNAGRAS**

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA.

- Centre Coordinador -

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL DE LLUBÍ

telèfon: 85 70 02.

*Ampliació de la secció infantil
i de la secció juvenil.*

*Encara no ets soci de la biblioteca?
És molt fàcil; només són necessàries
dues coses: una fotografia carnet
i moltes ganes de llegir.
Llibres, compact disc, discos,
vídeos... i moltes coses més.*

La biblioteca ha ampliat la seva oferta.

HORARI.

Dilluns i dimecres de les 18h a les 20h.

Dimarts i dijous de les 12h a les 14h.

Divendres de les 16h a les 18h.

Darrer dissabte de cada mes
de les 10h a les 13h.

**Consell Insular
de Mallorca**

MOLTS PROJECTES I POCS DOBLERS!

Després del parèntesi del mes d'agost, mes aprofitat per descansar del trull de les festes, que cal dir que ens costaren més de cinc milions i mig de pessetes (i encara no s'ha liquidat tot!), els nostres representants al consistori llubiner tornaren iniciar, de nou, el curs polític.

Ple extraordinari (10 de setembre)

El més destacat del ple extraordinari del passat dimarts 10 de setembre fou l'aprovació de l'adjudicació de les obres d'infraestructura, incloses dins el Pla d'Obres i Serveis del C.I.M. d'aquest any.

La cinquena fase de l'edifici d'acció social i la reparació i pavimentació de les voravies d'alguns carrers formen el conjunt d'obres que es duran a terme, el pressupost de les quals puja a quasi desset milions de pessetes.

Ple ordinari (26 de setembre)

Un dels temes tractats fou la possible transformació del cementiri vell en un parc públic. L'Ajuntament així ho trobà oportú i decidí emprendre els tràmits pertinents per tal d'incloure el projecte dins el Pla d'Obres i Serveis del C.I.M.

El PSM-NM trobava com a proposta més urgent la reforma i la modificació del tanatori del cementiri municipal. Dita proposta fou rebutjada per l'equip de govern, el qual manifestà, per boca de la batlessa Margalida Miquel, que aquesta reforma s'inclouria dins el projecte d'ampliació del cementiri.

Una altra proposta prioritària que sol·licitaven els nacionalistes per incloure dins el Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular feia referència a la barriada de son Ramis, per la qual demanaven una millora del seu entorn, sobretot pel talús i escala del passeig de la Riba. Gabriel Alomar expressà la neces-

sitat de la reforma "perquè aquesta barriada sempre ha estat abandonada".

El bateig de la plaça de l'avinguda de son Marget fou un altre tema que fou tractat a la sessió del mes de setembre. Malgrat que ja fou inaugurada pel president Matas, encara no tenia nom i els conservadors del PP proposaren que dita plaça s'anomenàs Mossèn Jeroni Alomar i Poquet.

Els conservadors, mitjançant el seu portaveu Miquel Munar, presentaren aquest nom per a la denominació de l'esmentada plaça "en reconeixement per la generositat mostrada per la família Alomar Poquet", família que en el seu moment va cedir els terrenys.

La proposta que fou acceptada per unanimitat tingué al mateix temps un sabor agre ja que el PSM, mitjançant un comunicat, manifestà el seu rebuig a la forma d'actuar de l'equip de govern amb aquest tema.

Entre altres coses els nacionalistes manifestaven que "ni tan sols es va tenir la delicadesa de convidar cap dels membres de la família a l'acte d'inauguració".

Malgrat que la batlessa havia manifestat anteriorment que la reforma i modificació del tanatori s'inclouria dins el projecte d'ampliació del cementiri, com ja hem dit més amunt, el PSM tornà insistir en el tema ja que trobaven que era urgent i necessari, sobretot la re-

forma i ampliació de l'espai destinat a donar el condol "ja que per desgràcia la recepció de cadàvers és una pràctica quotidiana".

L'equip de govern, que anteriorment havia rebutjat aquesta proposta a causa de l'incompliment de les prescripcions establertes per la llei, vist que el nou projecte presentat pel PSM s'havia adaptat a la normativa legal decidí donar suport a la iniciativa.

Ple ordinari (31 d'octubre)

Un dels temes més debatuts fou el de l'ampliació del cementiri municipal; mentre que l'equip de govern considerava més encertada la fórmula de la concessió administrativa, el PSM optava per la gestió directa de l'Ajuntament i així "si es produïssin beneficis aquests serien pel poble i no per a uns particulars".

A més trobaven que fer-ho mitjançant concessió administrativa suposava una passa endavant bastant delicada, sobretot "si es té en compte les experiències que té el consistori amb el tema de les concessions".

D'aquesta manera el PSM considerava més satisfactòria la proposta seva ja que així "es faria una subhasta-concurs on hi podrien prendre part els mestres d'obres llubiners. L'ampliació

"Estació de desenllaç".

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

es faria per fases i una vegada duites a terme les obres d'infraestructura es posarien en venda els solars i d'aquesta manera els particulars, llavors, podrien dur a terme les seves obres quan ho trobassin oportú i convenient. A més, segons un estudi que hem realitzat, sortiria molt més barat, fins i tot un trenta o quaranta per cent".

Malgrat aquests arguments la proposta no fou de l'agrat de l'equip de govern, el qual es limità a rebutjar la proposta oferint un pobre i ridícul argument: que no seria massa agradable el fet de veure herbes o còrritxos per allà i veure tombes iniciades i d'altres sense iniciar.

Una proposta que sorgí de l'equip de govern fou la referent a l'estació del poble, malgrat estar situada dins el terme municipal d'Inca.

Dita proposta sol·licitava la realització d'un avantprojecte per recuperar l'estació, vista la intenció dels Serveis Ferroviaris de Mallorca de cedir-ne l'ús als ajuntaments que ho sol·licitin.

També se sol·licitarà a l'Ajuntament d'Inca la cessió de les instal·lacions i a la Conselleria de Foment (Direcció General de Transports), a la de Medi Ambient i a la Presidència se'ls demanarà ajudes per dur a terme l'esmentat projecte.

Una sèrie de camins rurals del nostre terme seran en alguns casos reparats i en altres asfaltats després de ser aprovada aquesta proposta que presentà el PSM-NM.

L'ajuda, que pot procedir del C.I.M. mitjançant el Pla d'Actuació Especial, serà d'uns cinc milions de pessetes. La meitat d'aquests milions es destinaran a la pavimentació del camí de son Ramon i els altres dos i mig es destinaran, després d'haver fet una llista de prioritats, a reparar un seguit de camins que es troben en mal estat.

El camí de les Coves d'aigua, el de can Costeta, el del Remolins i el de son Sitges foren alguns dels camins que proposaren els regidors del PSM-NM.

Francesc Perelló i Felani

De passada

- El sou dels funcionaris no es veurà augmentat ja que l'equip de govern rebutjà la proposta del PSM per considerar

que es podia incomplir la legalitat.

- Miquel Munar (PP) cedí el seu protagonisme a Tomàs Campaner, el qual de nou torna a ser, com anys anteriors, el portaveu dels populars.

- El Consistori decidí aportar un autocar gratuït per als qui vulguin assistir a l'acte emmarcat dins la campanya "Cuc de l'esperança", acte organitzat per l'Associació Espanyola Contra el Càncer. Els caparrots també hi seran presents.

- El PSM es queixà de la falta d'informació i del poc interès que té l'equip de govern envers el seu grup, tot i representar el 45% del poble.

- També foren presentats els nous cursets d'oci i temps lliure (català, història de Mallorca, pintura, punt i brodat, flors seques i centres nadalencs, tall i confecció i gimnàstica). La inscripció és de 3000 PTA, excepte pel de pintura que s'ha establert una quota de 15000 PTA.

REMARQUES

- L'estació podria ser recuperada
- Alguns camins del terme seran arreglats
- El cementiri serà ampliat i el vell, si arriben doblers, es convertirà en un parc públic
- El PSM denuncià el menyspreu, per part de l'equip de govern, cap a la família Alomar-Poquet

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 Llubí (Balears)
Tel.: 52 22 43

**FUSTERIA
RAFEL MUNAR**

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
**ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS**

Roca Llista • Tel. 52 21 35 • Llubí

MONSENYOR RAMIS, UN BISBE A 3.000 METRES D'ALTURA

És un aventurer? És un caçador? És un bisbe? És un bisbe, un caçador, un aventurer i moltes coses més.

Monsenyor Ramis o en Sebastià "de can Barraquer" com és més conegut a Llubí, va néixer a Llubí, i més concretament a son Ramis, al carrer de Sineu, el 10 de juny de l'any 1943. Es pot dir, però, que va créixer a Sineu. Per aquest motiu a Sineu li deien "es llubiner" i a Llubí "es sinever".

Fa 27 anys que és al Perú i això fa que sigui un gran coneixedor de tota la problemàtica i les coses bones que envolten aquest gran país que és Perú.

Si qualche cosa hem de destacar de Monsenyor és que no fa cap diferència entre un "cholo", un Nunci Apostòlic o dos mallorquins que li facin una visita. Això suposa que per tot allà on va sigui molt ben rebut i atès i a més fa que sigui una persona amb la qual es pugui tenir una bona conversa com la que vàrem tenir.

- A QUIN O QUINS COL·LEGIS VÈREU ANAR?

Vaig anar a "sa Graduada" de Sineu i després ja vaig anar al col·legi particular. La primària a "sa Graduada" i la secundària al col·legi.

- COM EREN ELS PROFESSORS D'AQUELL TEMPS?

Els professors eren exigents, eren molt diferents. Si ens pegaven un "coscorron" els pares no ho veien malament, sobretot mon pare. Un dia varen cridar el pare d'un nin que no havia anat a l'escola i li varen explicar el que va passar, son pare li va pegar dues batcollades i li va dir al professor que no el tornassin a cridar per això. "Pegau-li voltros" - va dir son pare.

- QUAN VÈREU ESTUDIAR TEOLOGIA QUIN RECORD TENIU DELS PROFESSORS?

Vaig anar a la Porciúncula tenint una edat de 12 anys i vaig cantar missa als 26 anys. Els professors varen ésser molt bons, quasi tots eren llicenciats que havien estat a Roma, estaven molt ben preparats. El d'Història de l'Església era un professor de fora, en Felipe Moreno, que després va tenir l'Orfeon. Després el Pare Mestre, professor de grec. Vàrem tenir molts bons professors.

- ENS HAN DIT QUE ÉREU MOLT BON ESTUDIANT, QU'EM PODEU DIR?

Bé, jo vaig ser més bon estudiant amb filosofia i teologia que en quan a humanitats; em despistava un poc amb els nius i els conills, però després la cosa va anar molt bé.

Contactes per les grans altures.

- ENS HEU DIT QUE EL CAMP US VA ESTIRAT MOLT. VÈREU FER FEINA AL CAMP?

Sí, sí. Quan me n'anava de vacances, que tenia 14 o 15 anys, mon pare de vegades batia per la palla i anàvem a cercar garbes amb la mula i el carro. Ens aixecàvem a les 4 o les 5 del matí i anàvem de son Rossinyol a son Vanrell. Me'n record com si estigués ara assegut damunt els braços del carro. Estàvem un parell d'hores amb aquell viatge. I un moment li vaig dir a ma mare "això és feina" i ella em va dir: "ho veus, jo el que volia era que tu coneguessis que el camp du molta feina i vosaltres si estudiàveu no hauríeu d'ésser esclaus com nosaltres".

- QU' ENYORAU MÉS DE MALLORCA? I QUIN MENJAR?

Amb el que pens molt quan arriba maig i juny és amb aquelles cireres tan bones, ja que aquí no en veim de cap casta. Però aquí tenim altres substituïts: hi ha mangos, plàtans i moltes altres coses.

Record el temps dels esclata-sangs i sobretot el temps dels tords, perquè sempre m'ha estirat això de caçar. Quan arrib a Mallorca moltes vegades no hi som i és que m'he escapat a qualche lloc amb un amic a pegar tirs i matar algun animal.

- ENS POT EXPLICAR UN POC COM ÉS HUAMACHUCO?

Huamachuco és un poble que a poc a poc ha anat creixent. Quan jo vaig arribar l'any 1969 Huamachuco devia tenir uns 4.000 habitants. Segons el cens darrer hi havia uns 17.800 habitants però ara més o manco hi ha unes 19.000 persones.

Aquest poble és de per si religiós, té una inclinació molt grossa a les processons, als Sants, ara bé no viu tant els sacraments com anar a missa cada diumenge. Fins i tot hi havia el costum de fer misses per la gent que estava malalta però si aquestes no po-

dien venir duïen una camisa del malalt dient que així li arribaria més bé la gràcia divina.

- QUINS DIVERTIMENTS TENEN ELS Joves DE HUAMACHUCO?

Els joves de Huamachuco com pertot, l'interès més gran que tenen és amb l'esport. Si poden aconseguir una pilota i jugar ja estan contents. Però com que estan obligats a treballar molt prest, molts de nins no poden anar ni tant sols a l'escola per veure si poden dur res a casa seva.

- QUINA ÉS LA FONT DE RIQUESA DE HUAMACHUCO?

L'agricultura, igual que ei pagès de Mallorca si plou va bé i si no plou no és recolleix; no és pot dir blat fins que no el tens dins el sac.

- A QUINS ALTRES LLOCS HEU ESTAT?

Primerament a l'any 1969 vaig ésser capellà de Guangaspato que és el poble més llunyà de la Prelatura de Huamachuco. En aquell temps de Huamachuco a Guangaspato hi havia 4 dies. Després a Taiabamba que si és feia en bístia eren 8 o 9 hores perquè s'adreçava.

També vaig estar a Ongon que es necessiten dos dies a bístia per arribar-hi des de Taiabamba. A més, també vaig ésser capellà de Bolívar durant 4 anys que actualment per arribar-hi són dos dies i mig en cotxe i 4 dies a bístia des de Huamachuco.

- S'HAURIEN DE FER DESAPAR'IXER LES PLANTACIONS DE COCA?

Els pagesos hi tenen un benefici amb la coca però el que s'hauria de fer és deixar unes hectàrees de coca, unes hectàrees intocables. Pens que la coca és un mal, per exemple aquests homes que coquejen contínuament és vera que no senten gens de cansanci però quan tenen 40 o 50 anys no pesen res, és igual que aquestes gallines que han tret una llocada de polls i els primers dies no tenen gens de greix, aquests homes pareix que el vent se'ls en pot endur. Tot això perquè han arribat un moment que s'estimen més coquejar que menjar i també perden bastanta mentalitat.

Bé, s'haurien de limitar les hectàrees de cultiu i que aquestes fossin per fer medicina, per fer té de coca ja que tot això és bo.

- QUINA OPINIÓ EN TENIU DE LA TEOLOGIA DE L'ALLIBERAMENT?

Jo sempre he dit, i ho he dit moltes vegades, que ha estat una cosa molt necessària. Si no és extremosa posa el dit allà on toca ésser; precisament hi ha una part de la població molt explotada on trobam que un

peruà és un lleó per un altre peruà. Si a un peruà li dones un petit negociet explotará aquell que ven, a aquell que ven només li donarà un poquet.

- ENCARA TÉ CONSEQUÈNCIES AQUESTA TEOLOGIA?

Actualment encara en té, el que va passar és que arribaren a un moment d'exageració, en que la teologia de l'alliberament només mirava els pobres, "los pobres, los pobres", com si el Bon Jesús només hagués fet l'església dels pobres i Ell no va posar nom a l'església i quan hi havia un ric sempre l'atacaven i li anaven en contra. El que s'ha de fer és ajudar a la gent més necessitada, aquells que no tenen veu, com diu Puebla "hay que tener voz para los que no tienen voz". Però un dirà qui és el més pobre de tots? el més pobre de tots no és el que no té doblers, si no que, segons la concepció cristiana, és aquell que li falta la Fe.

- PAREIX QUE DES DE ROMA ES VA VEURE AMB MALS ULLS AQUESTA TEOLOGIA?

Sí, ho va veure amb mals ulls, fins i tot vaig anar a Roma amb tots els bisbes de Perú i ens van cridar l'atenció perquè no estaven d'acord amb la línia d'en Gustavo Gutiérrez i ens varen dir que li començassin a fer corregir un parell de coses. Però l'únic que s'ha fet és anar un poc més alerta, sense passar-se i sobretot no oblidar aquesta gran diferència entre rics i pobres i que va augmentant cada dia.

- ENS POT EXPLICAR QUE PRETÉN O PRETENIA SENDERO LUMINOSO?

El que pretenia Sendero en un principi era que hi hagués més repartició de béns entre uns i altres, això era pretensió principal. Però a poc a poc hem vist que el terrorisme s'ha unit amb el narcotràfic i s'ha convertit amb narcoterrorisme. Per tant la coca treia doblers i els terroristes protegien els narcotraficants i aquests compraven ar-

Dos llubiners xerrant lluny de casa.

mes pels terroristes i d'aquesta manera han arribat a perdre un poc el fi principal.

Han agafat la justícia per la seva mà sempre atacant d'una manera selectiva, comandants, capitans, guàrdies, batles, etc. (a Huamachuco varen matar 2 batles, a Sanagoran 3 batles...)

- ENS POT CONTAR ALGUNA AN·CDOTA?

Jo vaig trobar els terroristes l'any 92 quan anava a ordenar el pare Orlando a Taiabamba i dues hores abans d'arribar 7 terroristes ens varen treure del cotxe. Com que a mi m'agrada la caceria i duia l'escopeta me la varen prendre. Però no varen agafar cap dobler, ni documents, inclús n'hi havia un que fumava i els va oferir un xigarro i el terrorista va dir "si usted nos lo da lo acepto". Després d'això els vaig explicar qui érem i ens varen fer posar a una paret i jo vaig dir "supós que ja ha arribat el moment i ja ho veurem". Però ens varen dir que podiem seguir i que si dèiem res en tornar a passar ens matarien a tots i cremarien els cotxes i no vàrem dir res a ningú i gràcies a Déu tot va anar bé.

- HEU REBUT MAI AMENACES?

He hagut de solucionar molts de problemes de cartes però a mi personalment no m'han amenaçat mai. Per exemple, el Pare Genovart va ésser amenaçat i si no pagava

una quantitat de doblers el matarien, però això ja és gent viva, ja dubtam a veure si això són a no són terroristes.

- COM ACTUA SENDERO?

Quan entra a un poble al mig de la plaça fan un judici popular i segons el que diu el poble al maten o al deixen viure, per tant qui jutge és el poble.

- QUINA FUNCIO TÉ COM A PRESIDENT DEL COMITÉ DE DEFENSA DELS DRTES HUAMANS A HUAMACHUCO?

Em varen elegir quan jo era a Chugai i quan vaig arribar a Huamachuco em varen dir que m'havien elegit com a president d'aquest comité, jo vaig dir que si era per fer un bé ho volia ser si no

no.

Aquest Comité va sorgir quan uns policies havien matat un jove a puntades de peu i a un germà seu li posaren una bossa de plàstic pel cap i se l'endugueren a dues hores de Huamachuco i el varen fer explotar; també lluitam molt fort contra l'exercit. Estam molt forts en tots aquests tipus de problemes ja que dins Huamachuco es produeixen moltes injustícies per part de les autoritats; per doblers es venen molt fàcilment.

- QUINA ÉS LA VOSTRA FEINA COM A BISBE I QUINS PROPÒSITS TENIU?

Com a bisbe la meua feina és que no quedi cap poble sense sacerdot. La principal mirada que hem tengut nosaltres és que hi hagi tres punts forts dins la prelatura:

. Formació de catequistes: cada poble ha de tenir dos tres catequistes i aquests vénen a ser com un petit sacerdot. Fan escoltar la paraula de Déu, miren quins problemes hi ha el poble i han de progressar.

. Educació catòlica: aquí tenim l'ODEC (Oficina Nacional d'Educació Catòlica) i miram que els professors estiguin ben formats i que els pobles on hi ha secundària tenguin els seus professors i animar-los i també donar-los separatas perquè aquí no tenen llibres ni catecisme.

. Vocacions: procurar que tant els sacer-

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubi

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

dots com les religioses intentin despertar vocacions i ho aconseguiran si duen una vida bona, si són un exemple. Ja que si un predica i després no viu allò que ha predicat no serveix de res. Actualment ja he ordenat 5 sacerdots i vaig donar dia 14 d'agost l'acolitat i el lectorat a 3 seminaristes que estan a Huaraz. També els frares tenen les vocacions, tenen 3 ordenats i molts que estan estudiant. Podem dir que la nostra Prelatura si abans era nin ara ja és jove.

- CANVIA MOLT LA VIDA QUAN ES PASSA DE CAPELLÀ A BISBE?

Jo diria que sí que canvia, perquè a mi m'agradava ésser més aventurer, però ara tenc unes obligacions: reunions, gestionar etc. Jo trob que ha canviat, però amb la meua forma d'ésser no he canviat gens, som l'home que m'agrada un acudit, que m'agrada riure i l'escopeta no la deix.

- CREU QUE POT ARRIBAR UNA ESCISIÓ ENTRE L'ESGLÉSIA MÉS PROGRESISTA I LA MÉS CONSERVADORA?

Dins aquest Perú tenim coses molt rares, tenim 5 obispats de l'Opus Dei i aquests quasi no els veus que facin res d'obra social, però tenen moltes vocacions i és la part conservadora. Sobretot l'altre Nunci que hi havia promovia molts de bisbes de l'Opus, l'actual pareix un poc més lliberal.

Jo crec que no només s'ha de tenir en compte la paraula de Déu també s'ha de mirar de donar pa a la gent, perquè la gent avui passa fam, la gent nostra no té medis, no té feina a vegades se'n van a jeure perquè no tenen res en el gavatz.

Pens que sempre existiran aquestes dues parts, la més conservadora i la més lliberal.

- EXISTEIX LA POSSIBILITAT QUE CAPELLANS DE PAÏSOS EN VIES DE DESENVOLUPAMENT HAGIN DE VENIR AL MÓN OCCIDENTAL PER LA SEVA MANCA D'ORDENACIONS?

Si no arribam a això, el que passarà és que haurem d'agafar més consciència a l'hora d'emprar els seglars. Crec que serà el moment dels seglars i que la gent se senti també un poc més obligada a resar per aquests seglars.

- QUINA OPINIÓ TÉ DE LA MANCA D'ORDENACIONS A MALLORCA EN PARTICULAR I A EUROPA EN GENERAL?

El que fa que hi hagi manco vocacions és sobretot la comoditat, la riquesa, la televisió, ... També les famílies nombroses d'abans ja no hi son, les famílies ara tenen dos fills o tres i intenten cercar que el fill estigui bé, que tenguí el necessari i és més difícil que es faci capellà.

- POT ÉSSER QUE L'ESGLÉSIA NO CAMINI DEVORA EL POBLE?

També pot ésser que el sacerdot estigui damunt un pedestal i en lloc de relacionar-se amb la gent es cregui un senyor. En realitat el que s'ha de cercar és caminar i viure

...I se n'anaren de vacances i allà feren matances.

amb el poble.

- S'HAURIEN DE PODER CASAR ELS CAPELLANS?

Jo diria que això fos optatiu. Sant Pau diu "millor casar-se que no cremar-se". Si un impediment gros a les vocacions fos el celibat jo no ho veuria malament que els capellans es casassin, ara un religiós mai perquè fa uns vots de pobresa, castedat i obediència i ha de viure així.

Però jo he parlat amb bisbes que tenen capellans que es casen i es troben amb un problema perquè després tenen fills i el sacerdot es podria tornar pesseter, per tant són punts molt discutibles.

Ara un diu això, és d'un principi que Déu no vol que es casin els sacerdots, no, va ésser fins al S. VI a Sevilla al Concili d'Elvira que es va determinar que els capellans no es casassin.

- S'HAURIEN DE PODER ORDENAR LES DONES?

Jo no hi veig tants de problemes perquè una dona no pugui dir missa, jo no hi veig cap pega. Ni en el dret Canònic ni a la Bíblia no trobam cap impediment explícit al fet que les dones siguin ordenades.

- QUINA OPINIÓ EN TENIU DE L'EZAN?

Jo crec que va néixer degut a l'alt grau d'injustícia que hi havia a aquella zona, fins i tot un bisbe pareix que els va ajudar. No toleraven que les coses es fessin de la manera que només volia el Govern si no que hi hagués més justícia. Ho veig bé, és una espècie d'alliberació, tal volta després va ésser massa forta.

- QUINA RELACIÓ TÉ L'ESTAT PERUË AMB L'ESGLÉSIA PERUANA?

Fins ara bé, però s'està parlant que el contracte que hi ha entre les dues Institu-

cions s'acabarà l'any 2.000 i que després d'aquests 4 anys que falten serem com els altres. És a dir, tots els productes que ara ens envien d'Espanya, Alemanya, etc vénen alliberats d'imposts i després del 2.000 tal volta sigui més car dur el producte que el seu valor real. Ja veurem com acabarà.

- QU' DIR'EU ALS JOVES DE LLUBÍ?

Jo els diria que han de fer el que han fet en Damià i en Jaume; heu de venir a beure d'aquesta aigua dels Andes, aquí tenim a Huamachuco l'aigua de los Pajaritos, però no és només dir beure aigua si no veure una realitat diferent, veure com són aquestes nacions, es tracta d'un altre món totalment diferent, per exemple aquí el temps quasi no val res.

Tots els que tenen feina per Llubi que l'aprofitin, que pensin que aquí si es poguessin escapar s'escaparien. La gent és molt pobre, un dia es menja bé i l'altre malament.

- VOLEU AFEGIR RES MÉS PER ACABAR AQUESTA AGRADABLE XERRADA?

Bé, per acabar i perquè la gent vegi que el mallorquí no m'ha fuit he fet dues gloses, són un poc coixes però ja ho veurem.

D'aquí jo m'he enterat lo que passa als llubiners ses tàperes no valen res i això m'ha preocupat.

Vos que sou un home piatós pregau al sant Sant Feliu que mos doni en s'estiu unes bones festes a tots dos.

Això és per recordar que tant Sant Feliu com la Mare de Déu de l'Alta Gràcia, patrona de Huamachuco, ens cauen en l'estiu.

Adéu a tots els llubiners i llubineres i que Llubi sigui un poble que vulgui conèixer molt les missions de Huamachuco, perquè aquí hi ha molt que fer, tant de resar com per ajudar.

Jaume Alomar Serra

REMARQUES:

- Els joves de Huamachuco, com pertot, l'interès més gran que tenen és amb l'esport.

- Els pagesos hi tenen un benefici amb la coca però el que s'hauria de fer és deixar unes hectàrees de coca, unes hectàrees intocables.

- La teologia de l'alliberament ha estat una cosa molt necessària.

- El que pretenia Sendero, en un principi, era que hi hagués més igualtat.

- La meua feina és que no quedi cap poble sense sacerdot.

- El que fa que hi hagi manco vocacions és, sobretot, la comoditat.

- Jo no veig tants de problemes perquè una dona no pugui dir missa, jo no hi veig cap pega.

FUSTERIA BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

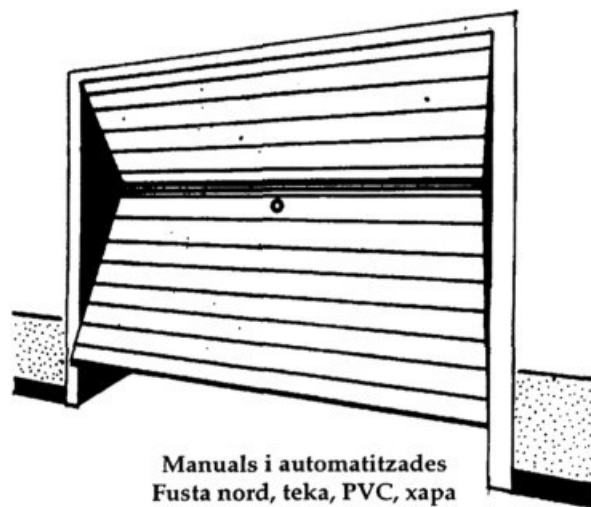
TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61 | ☎ (908)
52 21 30 | MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuais i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

PRESENTACIÓ DELS EQUIPS LLUBINERS

Els presents al camp municipal de "Ses Comes" ho comentaven: "mai no havia vist tants de jugadors llubiners vestits damunt el terreny de joc".

I és que, si no anam mal encaminats, mai no s'havia produït una presentació d'aquest tipus: que es presentassin 5 equips (4 del Club Penya Blaugrana Llubí i un del CDA Llubí), que es presentassin gairebé 90 jugadors, que es presentàs un equip femení, que fes acte d'aparició i que se'n fes ressò la premsa de l'illa (Diario de Mallorca, Èltima Hora, El Día del Mundo i com no la revista UDOL), que s'anomenassin, un per un, tots els jugadors, entrenadors, col.laboradors, patrocinadors i empreses que desin-terassadament col.laboren amb el futbol llubiner...

Fou un acte, el que tingué lloc el diumenge 29 de setembre, senzill però ben important i emotiu. Va ser molt bonic veure desfilar tots els jugadors un rere l'altre i veure com saludaven el públic assistent, el qual els premiava amb unes gratificants mam-balletes.

Els equips que es presentaren foren els següents: Benjamí futbol-7, aleví futbol-7, femení, infantil (aquests quatre equips de la Penya Blaugrana Llubí) i juvenil (del CDA Llubí).

El "Diario de Mallorca" hi dedicà un pàgina (amb fotografia de tots els equips inclosa) el passat dimarts 29 d'octubre amb el següent titular: "La Penya Blaugrana sosté l'esport de base a Llubí". També destacam les següents expressions que hi varen aparèixer: "L'Avance, històric club de la localitat, únicament té un equip de juvenils i mantenen bones relacions amb la Penya"; "Ricard Rodríguez coordina tots els equips i creu que es tracta d'un esforç important per als joves".

"Èltima Hora" també hi dedicà una plana sencera el mateix dia que el "Diario de Mallorca". El titular que encapçalava el text era el següent: "Els poders de ses Comes". També en destacam les següents frases: "El Club Deportivo Avance Llubí i la Penya Blaugrana del mateix municipi, dues entitats amb una estructura i caràcter propi"; "La Penya Blaugrana es va fundar fa quatre anys i es va consolidar aquesta temporada"; "El CDA Llubí compta únicament amb un equip juvenil a la seva entitat esportiva"; "Les nines iniciaran per primera vegada una lliga totalment federada juntament amb altres clubs".

A més "Èltima Hora", a diferència del "Diario de Mallorca" que publicà una foto conjunta de tots els equips, publicà una per una totes les fotografies de rigor dels equips que es presentaren.

"El Día del Mundo" no féu acte de compareixença però el mateix dia de la presentació se'n féu ressò i informà de l'esdeveniment a les seves planes d'informació esportiva.

s'omple la pista.

De fila...

en fila...

CONSTRUCCIONES DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

EL LLUBÍ FUTBOL SALA INICIA LA LLIGA

Després d'haver-se produït alguns fitxatges de darrera hora, fitxatges que no foren reflectits al passat UDOL, inicià l'equip del Llubí F.S. la lliga, una lliga que pel que es preveu no serà gens fàcil per l'equip llubiner, equip que s'haurà d'esforçar per poder complir el seu objectiu: l'ascens de categoria.

Els entrenaments que es disputen sota les ordres del siner Tomeu Florit i d'en Damià Perelló, quan el primer no pot assistir, tenen lloc normalment els dilluns, dimecres i divendres, dia que aprofiten per disputar el corresponent partit de lliga.

N'Andreu Perelló Alomar "de ses Planes" és el delegat de l'equip, equip que debutà el passat divendres 25 d'octubre no en massa bon peu. Cal a dir que el rival era de consideració ja que l'equip de la Policia Local de Palma demostrà ser un gran equip, equip que sens dubte ocuparà una de les primeres plaques al final de la competició.

El resultat fou d'un a dos favorable als visitants però l'equip llubiner realitzà un més que digne paper, sobretot a la primera part.

L'autor del gol llubiner fou en Gabriel Vidal "Tati".

El segon i darrer partit disputat fins a l'hora d'escriure aquest article el disputaren el dijous dia 7 de novembre al pavelló de Santanyí, on s'enfrontaren a l'equip local.

Els llubiners aconseguiren la victòria per la mínima (2 a 3) i demostraren clarament que encara no han assimilat l'esquema de joc que vol que duguin a terme l'entrenador Tomeu Florit, que per cert no va poder acudir al partit.

El Santanyí demostrà ser un equip tècnicament fluix però bastant dur. Gran partit del porter Andreu Perelló Contestí, que en els darrers instants, i davant la pressió que ofería el Santanyí, salvà l'equip com a mínim d'un empat. L'altre porter, n'Antoni Ferragut (porter del CDA juvenil) no hi pogué acudir per estar malalt.

En Bernat Ramis i en Biel Vidal "Tati" en dues ocasions (per cert ja duu tres gols en dos partits) foren els autors dels gols llubiners.

Esperem que la sort els acompanyi en aquesta recent iniciada experiència ja que anteriorment no havia existit mai un equip federat de futbol-sala.

I d'equip...

ELS ALEVINS DE FUTBOL-7 DE LA PENYA BLAUGRANA LLUBÍ

Per falta de jugadors la junta directiva de la Penya Blaugrana de Llubí va decidir, vista la impossibilitat de fer un equip de futbol amb un mínim de garanties, fer un equip de futbol-7.

Aquesta va ser la manera de poder dur a terme el seu objectiu: que els al·lots del nostre poble poguessin continuar fent esport.

Per tal ocasió hagueren d'encomanar unes porteries especials, que si heu anat pel camp de "Ses Comes" haureu pogut contemplar.

Pel que fa al terreny exclusivament esportiu l'equip encara no sap el que és guanyar un partit, però hi posen més del que tenen. Si segueixen esforçant-se segurament arribarà alguna alegria.

Sota les ordres d'en Miquel Capó es troben els següents jugadors: Biel Martí, Miquel Mariano, Jordi Cladera, Miquel Florit, Biel Perelló, Joan Guardiola, Joan Torrens, Rafel Bisquerra, Jaume Socias, Tomeu Alomar, Adrià Barbero, Tolo Escanellas, Jaume David Llompart i Miquel Comas.

Aquests són els resultats que han obtingut fins ara:

12 d'octubre

Calvià, 11 - Penya Blaugrana Llubí, 1
El gol fou obra de Biel Martí de penal.

19 d'octubre

Penya Blaugrana Llubí, 0 - Vilafranca, 6

26 d'octubre

Colònia, 16 - Penya Blaugrana Llubí, 1
En Tomeu Alomar fou l'autor del gol llubiner.

2 de novembre

Penya Blaugrana Llubí, 1 - S'Horta, 9
En aquest cas en Jaume David Llompart aconseguí materialitzar el gol de l'equip de la Penya.

9 de novembre

Platges de Calvià, 2 - Penya Blaugrana Llubí, 0

Si repasam una mica la classificació podrem veure com l'equip aleví ha sortit golejat dels enfrontaments amb els tres primers classificats i grans dominadors del grup (Colònia, Calvià i S'Horta).

Esperem que quan s'enfrontin amb equips de menor potencial arribin les primeres victòries. Venga, que el món no es va fer en dos dies!

més

blanca

lavanderia

Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65

ELS JUVENILS COMENCEN A RECUPERAR-SE

Els juvenils del CDA Llubí, després de la magnífica campanya de l'any anterior, campanya que valgué l'ascens a 2ª regional, iniciaren la lliga de 2ª regional el passat diumenge 8 de setembre.

El planter, que per segon any continua sota les ordres d'en Guillem Alovera "Ravaler", ha sofert alguns canvis que són dignes de mencionar.

En Gabriel Perelló "Reclam", en Damià Oliver "de son Torrens" i n'Antoni Tugores "de ca na Genera" acabaren la seva etapa de juvenil i per aquest motiu el CDA no podrà comptar amb els seus gols. Recordem que els tres jugadors aconseguiren 31 gols, 1 gol més del que aconseguí Jaume Serra (n'aconseguí 30), que fitxà a finals d'estiu pel Murens.

Segurament aquests 61 gols, que aconseguiren aquests quatre jugadors, es notaran a faltar, però per ara els jugadors s'esforcen i amb ganes i feines també podran aconseguir uns bons resultats.

L'equip està integrat pels següents membres: Antoni Ferragut, Andreu Huguet, Antoni Porcel, Miquel Llompарт, Joan Pons, Antoni Perelló, Jaume Bauçà, Miquel A. Mas, Llorenç Torrens, Rafel Arbona, Miquel Planas, Rafel Serra, Miquel Perelló, Pere A. Perelló, Sebastià Darder, Damià Comas, Jaume Llompарт, Rafel Llompарт, Joan Servera i Pep Perelló.

Com ja hem dit, l'entrenador és en Guillem "Ravaler", el qual compta amb l'ajuda d'en Pere Munar "Caletó", qui s'encarrega d'entrenar els porters.

En el passat UDOL parlàvem del fitxatge d'alguns jugadors, com és el cas d'en José García, provinent del Sineu, i d'en Toni Oliver, provinent del Poblense. Cap dels dos han fitxat pel CDA, el primer no es volgué comprometre i ara no juga amb ningú, mentre que el segon diversos problemes, un d'ells i el més important és que no rep la baixa del Poblense, fan que el seu fitxatge sigui difícil d'aconseguir.

Aquests són els partits que han disputat fins ara:

8 de setembre

CDA Llubí, 2 - Santa Maria, 2

L'equip llubiner no féu un mal partit, però es notà la falta de rotatge i la falta de preparació física. Tot i aquests entrebancs aconseguiren realitzar un bon partit i només la mala sort (el S. Maria empatà a dos minuts del final) impedí la primera victòria.

Els autors dels gols foren n'Andreu Huguet i en Llorenç Torrens.

21 de setembre

Barracar, 3 - CDA Llubí, 2

Partit molt vibrant i emocionant el vist al damunt del terreny de joc de la popular barriada de Manacor. Tot i la derrota el CDA posà contra les cordes l'equip manacorer i només la mala actuació de l'àrbitre impedí un resultat més bo. El darrer gol del Barracar fou aconseguit en un escàndolós fora de joc que l'àrbitre no volgué assenyalar.

N'Andreu Huguet i en Llorenç Torrens tornaren a marcar els

en equip...

camp.

Cal reconèixer que el Badia té un equipàs i que pujarà sense patir però d'aquí a que pugui clavar deu gols al CDA ho trobam un poc excessiu.

Esperem que espectacles d'aquest tipus no tornin a proliferar.

N'Andreu Huguet marcà el gol de l'honor.

Com a fet curiós recordem que els diaris reflectien el resultat equivocant: Badia, 1 - CDA Llubí, 10.

El Diario de Mallorca titulava en lletres ben grosses: "Batacazo del Badia", ja que fins aquell moments el Badia era el clar dominador de la categoria.

La directiva del CDA en veure tal errada envià un fax a tots els periòdics que havien reflectit tal equivocació per tal que esmenassin l'errada, que en aquest cas beneficiava l'equip llubiner.

13 d'octubre

Can Picafort, 3 - CDA Llubí, 0

Després del desastre de Cala Millor els jugadors, tot i perdre, donaren una bona imatge i donaren tot el que tenien, però el Can Picafort sabé aprofitar les ocasions i acabà guanyant clarament al CDA.

El porter Miquel "Pizzi" tingué una molt bona actuació.

20 d'octubre

CDA Llubí, 3 - Sineu, 2

Partit molt emocionat i disputat, partit que no es resolgué fins al final amb el gol de còrner directe d'en Llorenç Torrens.

Va ser un partit que pogué guanyar qualsevol dels dos equips, però la sort s'alià al costat del CDA.

Al final del partit els sineuers es posaren molt nerviosos perquè deien que els havien robat el partit ja que consideraven que els havien anul·lat un gol totalment legal i que el penal assenyalat a l'equip local i posterior gol no era tal. A més consideraven que el darrer gol llubiner venia precedit d'una falta al porter.

Setmanes després el Comitè de Competició castigà durament alguns jugadors del Sineu, així com el seu entrenador i delegat.

De nou amb "Pizzi" a la porteria el CDA aconseguí la primera victòria a la present lliga. N'Andreu Huguet de penal i en Llorenç Torrens per partida doble foren els golejadors.

dos gols.

29 de setembre

CDA Llubí, 1 - Sallista Atlètic, 2

Segon partit a casa i primer perdut aquesta temporada. Els al·lots d'en "Ravaler" no feren un mal partit però el Sallista en els darrers instants aconseguí marcar i endur-se'n els tres punts en joc.

El gol de n'Andreu Huguet de poc serví.

5 d'octubre

Badia Cala Millor, 10 - CDA Llubí, 1

Partit per oblidar, no només pel resultat sinó també per l'actitud d'alguns jugadors damunt el

26 d'octubre

Xilvar, 5 - CDA Llubí, 1

Partit rar i estrany el que es va veure al camp municipal de Selva.

El CDA s'adelantà en el marcador però les expulsions d'en Toni Ferragut, que tornava a la porteria, i d'en Miquel A. Mas marcaren el devenir del partit.

Per acabar-ho de rematar en Miquel "Pizzi", segon porter, es lesionà i no pogué acabar el partit i es va haver de posar a la porteria en Miquel Planas "Bo".

En Llorenç aconseguí de nou marcar el gol llubiner.

3 de novembre

CDA Llubí, 4 - Llosetense, 0

Tot i ser el darrer classificat el que visitava "Ses Comes" el Llubí no els duia totes amb si mateix ja que tenia les baixes per sanció del porter Toni Ferragut i d'en Miquel Èngel Mas.

Per altra part, en Miquel "Pizzi" no pogué passar de porter ja que no tenia superada la seva lesió a un dit. El porter del partit fou en Miquel "Bo", que va tenir una bona actuació.

Els golejadors del partit foren en Llorenç Torrens (2), en Miquel "Pizzi" i en Sebastià Darder.

10 de novembre

Consell, 1 - CDA Llubí, 3

Bon partit el disputat el diumenge al matí al camp de Consell.

Els llubiners realitzaren un partit bastant seriós i aconseguiren derrotar clarament el Consell, equip que hagués pogut sortir golejat si no hagués estat per la falta d'encert dels jugadors del CDA.

Com a notes negatives cal destacar la lesió d'en Toni Perelló "Boira" (esquinç greu a un turmell) i l'expulsió del golejador de l'equip, Llorenç Torrens, segona que pateix en aquesta temporada.

Els tres gols, golassos, foren aconseguits per n'Andreu Huguet, en Sebastià Darder i en Llorenç Torrens.

Tot pareix indicar, vists els darrers resultats i partits, que comencen a recuperar-se de l'irregular començament de lliga que feren. Resaltar el magnífic inici de temporada que està fent en Sebastià Darder i l'aportació, amb gols, d'en Llorenç Torrens i Andreu Huguet. Que continuï aquesta recuperació!

RESSENYES

- Espectacle deplorable a Cala Millor
- N'Andreu Huguet (6) i en Llorenç Torrens (8) són els golejadors de l'equip.
- Bon partit a Consell
- En Sebastià Darder fa un inici de lliga impressionant.

DOS EQUIPS DE PETANCA

tenim ...

Sí, sembla estrany però és cert. Arran d'unes desavinences amb els responsables del C.P. Llubí, club fundat l'any passat, alguns jugadors decidiren muntar un altre equip de petanca.

El club de futbol CDA Llubí s'oferí a deixar-los el seu nom i així s'estalviaren haver de fer uns estatuts i la pertinent burocràcia. Recordem que els estatuts del CDA contemplen, si es troba convenient, la creació d'altres modalitats esportives que no sien futbol.

Superats aquests entrebancs es formà el CDA Llubí-Petanca, equip que amb la suor i esforç dels seus jugadors aconseguí construir unes més que acceptables pistes al costat del Super-Bosque (al carrer de la Fàbrica).

Mentrestant l'altre equip el C.P. Llubí segueix disputant els seus partits i entrenaments a les pistes del polisportiu municipal.

L'inici de temporada ha estat bastant desigual pels dos equips. El CDA Llubí-Petanca es troba situat a la tercera posició, fruit dels seus quatre partits guanyats i dos perduts; per altra part el C.P.Llubí encara no ha aconseguit guanyar cap partit i ocupa actualment la darrera posició.

Aquests són els resultats aconseguits fins a l'hora de tancar l'edició:

6 d'octubre

CDA Llubí, 6 - Marratxí, 3
U.Son Forteza, 5 - C.P. Llubí, 4

13 d'octubre

C.P. Llubí, 2 - CDA Llubí, 7

20 d'octubre

CDA Llubí, 7 - Bar El Patio, 2
C.P. Llubí, 2 - Bar La Fuente, 7

27 d'octubre

Bar La Fuente, 7 - CDA Llubí, 2
Amanecer, 7 - C.P. Llubí, 2

3 de novembre

C.P. Llubí, 1 - Zodiaco, 8
CDA Llubí, 6 - A.V. Cas Capità, 3

10 de novembre

Marratxí, 7 - C.P. Llubí, 2
Amanecer, 8 - CDA Llubí, 1

TALLER MECÀNIC

JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

ELS INFANTILS JA HAN INICIAT LA LLIGA

tot el ...

L'equip infantil de la Penya Blaugrana de Llubí està integrat per al.lots nascuts els anys 1983 i 1984, i en gran part suposa la culminació, fins a la data, de la tasca iniciada per en Ricard Rodríguez ara fa tres anys.

De la base inicial d'aquell grup i de jugadors provinents d'altres equips s'integra aquesta plantilla plena d'il·lusions i a l'expectativa d'obtenir uns resultats acceptables dins la categoria de tercera regional.

La plantilla està formada pels següents jugadors:

Tomeu Martí, Miquel Èngel Capó i Joan Antoni Donate (porters); Rafel Munar, Pedro Llompert, Tomeu Serra, Jaume Planas, Robert Carles Porcel, Víctor Cabra, Biel Blanco, Tòfol Tauler, Pedro Socías, Sebastià Alomar, Martí Amengual, Joan Carles Gelabert, Biel Quetglas i Joan Munar. La direcció tècnica és a càrrec d'en Biel Perelló i en Toni Guardiola.

La pretemporada s'inicià a finals d'agost amb la duresa habitual dels entrenaments d'aquesta fase de la lliga. Es realitzaren alguns partits amistosos per conjuntar i començar a treure conclusions sobre l'equip. Els contrincants foren de categoria: el C.D. Murense (1ª regional) i el A.P.A. Beato Ramon LLull d'Inca (2ª regional). Els resultats d'aquests partits foren els següents:

C.D. Murense, 5 - P.B. de Llubí, 0
P.B. de Llubí, 1 - A.P.A. Ramon Llull, 2
P.B. de Llubí, 1 - C.D. Murense, 2
P.B. de Llubí, 2 - A.P.A. Ramon Llull, 2

L'inici de la temporada oficial es demorà fins al 19 d'octubre per mor de la retirada de la competició dels dos equips que havien de ser els primers adversaris de la P. B. de Llubí. Els resultats de la competició oficial fins a la data són els següents:

19 octubre

P.B. de Llubí, 0 - Petra, 5

El Petra resultà ser un gran conjunt, molt superior física i tècnica.

26 octubre

Atlètic Escolar, 3 - P.B. de Llubí, 1

Les adversitats i un arbitratge nefast impediren que els llubiners no obtinguessin un resultat més positiu.

En Tomeu Serra marcà el gol llubiner.

2 novembre

P.B. de Llubí, 1 - Sta. Catalina Atlètic, 3

L'equip llubiner no acabà de funcionar i perdé un partit on es podia haver produït qualsevol resultat. En Martí Amengual aconseguí el gol.

Biel Perelló Perelló

poble...

GRAN VICTÒRIA A POLLENÇA DELS BENJAMINS (1-4)

És fins ara l'única victòria que han aconseguit, però va ser una victòria ben treballada i aconseguida per l'equip entrenat per en Joan Garau i en Joan Galma.

L'equip benjamí de futbol-7 de la Penya Blaugrana de Llubí ha disputat fins ara quatre partits, n'ha guanyat un i n'ha perdut tres. Compta amb tres punts i ha aconseguit fer set gols i n'ha encaixat quinze. Actualment estan situats a la desena posició (hi ha 13 equips).

Els jugadors que formen el planter són els següents: Joaquim Capó, Llorenç Amengual, Eduard Galma, Martí Cladera, Tomeu Ripoll, Daniel Gómez, Domingo José Fernández, Guillem Torrens, Rafel LLuc Cladera, Jaume Serra i Joan Font.

Aquests són els resultats que han obtingut fins ara:

12 d'octubre

Penya Blaugrana Llubí, 1 - Consell, 5

En Joaquim Capó aconseguí marcar per primer cop aquesta temporada.

26 d'octubre

Penya Blaugrana Llubí, 0 - Santa Maria, 4

2 de novembre

Pollença, 1 - Penya Blaugrana Llubí, 4

En Joaquim Capó amb tres gols es convertí en l'heroi del partit. En Joan Font aconseguí l'altre gol.

Cal resaltar que el porter del Pollença era un nét de l'amo en "Fondres", en Feliu Cànoves Quetglas.

9 de novembre

Penya Blaugrana Llubí, 2 - Alcudia, 5

En Llorenç Amengual i en Joaquim Capó aconseguiren marcar, gols que foren insuficients vist el marcador final.

**LES NINES TAMBÉ COMPETIRAN
A UNA LLIGA**

ben divertit!!!

Després de molts d'anys de no fer-se a Mallorca un campionat de lliga femení, enguany la Federació Balear de Futbol, vist l'interès d'uns quants equips, ha decidit tornar posar en marxa un nou campionat.

Uns d'aquests equips que hi ha posat més interès ha estat el de la Penya Blaugrana de Llubí, especialment el seu "ànima màter" Ricard Rodríguez. Que avui en dia la nova lliga de futbol femení quasi sigui una realitat ho hem d'agrair al bo d'en Ricard, qui no ha defallit fins a aconseguir el seu propòsit.

Els equips participants seran sis: Barracar, Margaritense, Mariense, Sant Jordi, Peguera i Penya Blaugrana de Llubí.

La competició que s'iniciarà d'aquí a poc temps es jugarà pel sistema de quadruple volta, per la qual cosa els equips participants s'enfrontaran quatre vegades en la mateixa temporada. S'ha elegit aquesta fórmula perquè, vist que s'han inscrits pocs equips, la temporada hagués estat una mica curta si s'hagués disputat el sistema de doble volta.

Es podran inscriure 22 jugadores, jugadores que no podran sobrepassar els 16 anys i no podran ser menors de 10. Serà obligatori haver passat una revisió mèdica.

Els àrbitres dels partits seran àrbitres adscrits a la Federació Balear de Futbol.

Algunes de les jugadores que presumiblement iniciaran aquesta nova aventura seran les següents: Margalida Serra, Esperança Serra, Maria Rosa Serra, Bàrbara Serra, Catalina Bauçà, Maria José Peralta, Vanesa Perelló, Apol·lònia Comas, Joana Catalina Perelló, Margalida Llompart, Esperança Pascual, Rocío Carretero, Francesca Perelló, Margalida Crespi, Magdalena Cladera, Francesca Rosselló i Isabel Planas.

El seu entrenador serà, com no, en Ricard Rodríguez.

Seguirem informant.

**FERRETERIA
BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

**"SA
NOS
TRA"****CAIXA DE BALEARS****Foto****Planas**

Plaça de la Carretera, 7

Tel. 52 21 76 - Llubí

SA TAPERERA**BAR - RESTAURANT****CUINA MALLORQUINA****CARN TORRADA**

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llubí

Tel.: 52 21 95

UN LLIBRE IMPORTANT: VIDA D'ARTISTA, PREMI DE LITERATURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Vida d'artista (Premi de Literatura de la Generalitat de Catalunya), editat per Llibres del Segle a Girona, és una nova aportació de l'escriptor M. López Crespí (sa Pobla, 1946) a la narrativa mallorquina. M. López Crespí ens situa novament amb Vida d'artista davant una sèrie de contes on batega tota la seva fe en la capacitat subversiva de la literatura, la necessitat que té sempre en totes les seves obres de defugir, des del seu "territori del maquis" (que deia n'Antoni Vidal Ferrando parlant de l'antologia poètica Poemes de l'horabaixa de l'autor de sa Pobla) de l'estreta vulgaritat naturalista o d'aquesta generalitzada verbositat convencional, buida, formalista, freda, postmoderna, tan promocionada avui dia. El llibre sorprèn novament per la seva desbordant imaginació en tractar temes no gaire aprofundits dins la nostra narrativa: el paisatge de la Mallorca clandestina o el de l'oportunisme que s'ha vist arreu a conseqüència de com es va fer la transició.

Una crítica massa formalista potser hi objectaria algun excés discursiu, de tant en tant. Però en Joan Fuster ja ens advertia que d'aquests "defectes" sovint no es salven ni els més grans narradors. Hi posava els exemples de Tolstoi, Dostoievski o Zola. La ferma decisió de M. López Crespí, portada a terme llibre rere llibre, de deixar constància d'un temps i d'una època -l'actual- és ben palesa a Vida d'artista. I dins d'aquesta línia els seus testimonis solen ésser colpidors.

CRONISTA DELS HEROIS ANÒNIMS

Poca gent que hagi llegit l'autor de sa Pobla pot restar indiferent davant l'obsessió permanent que l'empeny a ser el cronista dels qui no poden parlar, els herois anònims que han estat traïts per tots els Estats, per tots els partits en els quals una

generació de mallorquins va voler creure. I aquestes no són afirmacions gratuïtes. Qui hagi llegit L'Antifranquisme a Mallorca 1950-1970; qui hagi gaudit de la lectura del llibre de narracions Històries del desencís publicat recentment per l'Editorial Moll saben que no mentim gens ni mica amb les nostres afirmacions.

UN ALLUCINANT VIATGE PER UNA MALLORCA DESCONEGUDA

Per això l'acurada col·lecció de narracions de Vida d'artista -divuit contes en total- ens porta a fer un allucinant viatge per una Mallorca i una realitat poc tractades dins la nostra moderna literatura. Els amants de les troballes eminentment tècniques, els lectors que s'interessin més per l'experiència simplement virtuosista i formal del conte, tampoc no quedaran decebuts. M. López Crespí sap explotar al màxim qualsevol recurs narratiu per a posar-lo sempre al ser-

vei de la seva dèria tossuda: mostrar l'ocult, proporcionar material directe que serveixi tant per a la distracció com per a judicar la nostra història més recent. La simple "forma", l'experimentació literària, són per a M. López Crespí -fa temps que ja ho sabem, mai no ho ha amagat- una simple tècnica per a mostrar al lector allò que li interessa.

En les narracions que conté el volum Vida d'artista no trobarem cap mena d'esnobisme postmodern, cap influència de literatures aristocràtiques o llibresques. L'escepticisme vital de M. López Crespí sorgeix de la seva experiència directa, de la lluita autèntica per un món millor; mai del virtuosisme elitista que sovint escriu a mil quilòmetres de la vida que batega enmig del carrer. (Llibres del Segle).

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5

Tel. i Fax: 52 22 37

UNA BUNYOLADA AL CAMPANAR.

Per a Tots Sants, a les calendes de novembre, que fa paret amitgera amb el Dia dels Morts, quan jo encara duia calçons curts, vaig ésser convidat a tocar les campanes del meu poble. Com que el titular, l'amo en Biel "Escolà" ja passejava les cammes una mica feixugues, delegà aquesta feina als seus dos fills Antoni i Sebastià i aquests bons amics meus de tota la vida, demanaren la meua companyia i la d'un altre allot que mai no he pogut recordar qui era.

Si no coneixeu el campanar del meu poble, us diré que no és ni alt ni baix, ni estret ni gruixat. Està bé i sembla fet a mida. La torre de planta quadrada es troba adossada a l'esquerra de la façana de l'església i s'alça magestuosa fins part damunt de les campanes on, amb ínfules d'un sobri neogòtic noucentista, s'aixequen uns petits i gràcils pinacles a cada cantonera. I en mig d'ells una solemni piràmide amb petites acróteres escalonades als cornalons, rematada amb una cuculla florejada. Per al meu poble no es podia demanar res més.

A l'hora selletjada jo ja esperava a les portes de l'església dret com un clau. Pujàrem a l'escala del cor on hi ha la porta del campanar. Darrera d'ella hi comença un món enigmàtic i ple de misteris. En Toni aficà la clau al pany, pegà rodada i els vells gaufons giscaren d'anys i de rovell. Allà mateix comença

l'escala de caragol, immensa, empinada i que no s'acaba mai. Els escalons parteixen d'una breu columna central. Jo bé malavetjava no badocar ni poc ni gens. Als meus ulls d'allot tot allò era nou i desconegut.

Desiara trobàvem a les parets unes respilleres que de dia deixaven entrar una mica de llum exterior. El de davant duia un llum de carbur. Un llum d'oli o una espelma de res haurien servit pel vent que feia. I a la blavosa claror del llum s'alçava qualche ratapinyada o una òliba de plomatge gris i cotonenc.

A la fi arribàrem al pis de les campanes. Les finestres obertes als quatre vents eren negres com la cara d'un moro de la foscor que hi feia defora. Part damunt els nostres caps hi penjaven els acabatalls de corda de cada campana. Allà havíem de donar el concert al nostre poble. I consti que aqueix és l'únic instrument de corda que he sonat en la meua vida.

Arribada l'hora començàrem la nostra tasca; unes campanades solemni i espaiades s'escampaven per damunt el poble. I entre tocada i tocada, en Toni treia un grandió plat de bunyols, amb mel i una botella de mistela, per fer fugir el fred i la por.

Joan Llabrés Ramis

EL RACÓ DE L'ESPLAI

UNA COLÒNIA DE PEL.LÍCULA!

Pareix que va ser ahir quan se celebrà la primera colònia, però ja en duim 20. Ara, el que volem és contar-vos un poc per damunt tot el que férem a la darrera.

Va ser una colònia molt entretinguda, cada dia el dedicàrem a una pel.lícula diferent i llavors fèiem la vetllada ambientada amb la pel.lícula del dia. Les pel.lícules foren: La Guerra de les Galàxies, Ben Hur, Grease, Robinson Crusoe i Robin Hood. Els nins es varen agrupar en quatre grups i cada grup també es va posar un nom d'una pel.lícula.

Però, si demanau al nins que és el que més els va agradar segur que us contesten: "el joc de l'amic invisible!!!". I és que amb aquest joc varen passar una gran intriga durant tota la colònia per saber qui era el seu amic invisible. Un dia en Xesc Rosselló "Busquet" va venir a visitar-nos i ens va ajudar a tots a pintar-nos una fantàstica camiseteta. Des d'aquí li volem donar les gràcies per aquella magnífica activitat que tan bé va

coordinar. En resum podem dir que va anar bastant bé i que tots ens ho passàrem pipa. Esperam que l'any que ve ho poguem repetir tots junts!

Per altra banda dir-vos que l'esplai JA S'HA POSAT EN MARXA!! I res millor per començar que un bon sopar. El farem, no sabem encara quan, amb els pares i nins, però ja us informarem.

Ja per acabar, dir-vos, que si teniu ganes de venir a l'esplai ens podeu trobar tots els dissabtes de 3 a 5 del capvespre al centre parroquial. Mai no es tard per apuntar-se a l'Esplai!

Club d'Esplai "ES TURÓ"

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

MANIFEST DEL PSM-NM DE LLUBÍ.

El PSM-NM de Llubí vol manifestar el més absolut rebuig a la política que, en el tema del subministrament d'aigua potable a la Badia de Palma, duen els governants de la nostra Comunitat Autònoma.

Fa més de tres anys que amb l'agitació que el poble de Llubí va demostrar amb eul tema de "sa Marineta", l'aigua ha estat un tema d'actualitat a la nostra Illa. Els alts polítics illencs han hagut d'empars les seves habilitats dissuasòries per evitar aldarulls populars en èpoques de sequera.

Les solucions per tenir un subministrament d'aigua de qualitat a les zones de Palma- Calvià han passat des dels projectes de "sa Marineta", dessaladores, sa Costera, etc. i vaixell (l'únic projecte, apart de la "Marineta" que de moment funciona. Per què deu ser?).

Des de fa, més o manco, un any les pluges a Mallorca han estat prou intenses com perquè els aqüífers estiguin carregats fins els seus límits. Tenim, en aquests moments, reserves d'aigua suficients per poder abastir l'illa durant més d'un any (sense ploure). Els embassaments de la Serra vessen per alt.

Així i tot el Gover no només no atura la importació de l'aigua de l'Ebre, amb un cost diari que ben invertit amb adobs de canonades que tenen fuites, amb subvencionar comptadors individuals, amb campanyes d'informació, etc. podria estalviar la mateixa quantitat d'aigua que duu el vaixell; no només no fa això sinó que deixa perdre, en aquests moments, una gran quantitat d'aigua dels embassaments per no amollar les canonades de Cúber i, a més a més, al mateix temps, engega les maquinàries infernals de les restriccions de "Sa Marineta", que tenen un cost molt més superior que el de la baixada de l'aigua de la muntanya, que es tuda.

"Sa Marineta" només havia de ser per a casos d'extrema necessitat (paraules dites pels tres últims presidents de govern PP). Però la veritat és que "Sa Marineta" torna brollar a les totes, amb 30 mil metres cúbics diaris cap a Palma. El Gorg Blau vessa per alt. La canonada de Consell a Palma perd el trenta per cent del seu cabal. Els comptadors individuals a Palma perduts pels tallers d'EMAYA. El pla hidrològic esbargit pels despatxos. El vaixell de l'Ebre que ofega set milions de pessetes diaris dintre el tros de Mediterrània que hi ha entre Tarragona i Palma.

Com hem manifestat al començament del comunicat, el PSM-NM de Llubí rebutja i denuncia enèrgicament i una vegada més aquest sistema de fer política dels estaments de govern d'aquest PP, que tant ha oblidat el nostre poble de Llubí i que no ha estat capaç, en el transcurs de més de tres anys, ni d'enfrontar-se ni a l'escassetat ni a l'abundància d'aigua, fent una política d'interessos i guanys privats per sobre els de tot un poble que, resignat, ha d'aguantar les inclemències d'uns polítics de "bul-to".

LA LLENGUA PÈTRIA

A la musa castellana
mos anys millors he donat,
d'una altra musa germana
fondament enamorat.

tal volta, amb rara virtut,
com una pluja novella
me torni la joventut.

Què podré donar-li ara,
per la tardor ensopit?
Qualque cosa bull encara
al fons de mon esperit.

Sols ella arribar podria
de mon cor fins a la rel.
Si altra esposa fou ma Lia,
ella serà ma Raquel.

Joan Alcover

Llengua de perfums mesella,

LO PUS BELL CATALANESC DEL MÓN.

Lentes alzines, maternals figueres,
pollancres cristal.lins, dring de font viva,
esclarissades ombres de l'oliva,
armat esvalot mut de romaguères,
el pomerar pintat, fresques pereres,
arrodonida eufòrbia, pleta freda,
amb flors l'albó com d'engruixada seda,
roques llises, capblaus, esparregueres,
pedra amb un líquen, groc com la moneda
del temps que calla entre les cadereneres,

blaus, espigats espígols, llenrisqueres
mates enceses, escanya-rossins,
fua aturada dels cabridencs pins
que s'enfilen amb xiulo a les voreres
d'arran de mar, esmusses carritxeres,
escambuixades penyes, vent gregal,
mar: esperit escènic, fonda sal,
roques brescades, conques salineres...
Ran de cel com llengua romanial
pateix flor el romaní de les caceres.

Blai Bonet. El jove (1987).

ANÒNIM

Hi ha paraules que diuen
alguna cosa encara,
una por, una fúria,
una trista esperança.

Hi ha persones, també,
que confien encara,
que tenen una tendra,
una pobra esperança.

I jo intent tenaçment
amb tot el cos i l'ànima,
saber on són, com són
paraula i esperança.

No estic trist. No he perdut
esperança o paraula.
No he pogut, simplement
veure-los mai la cara.

Vicent Andrés Estellés

PROFILÀCTICS DE SEDA.

- CONFESSIONS: tenc un mostrari de corbates, camises, americanes (¿?) que fa por, però el cap no em rutlla: som un home fidel, dòcil. Hem de fer les coses ben fetes, sempre des d'un conservadurisme compensat. No voldria anar a la presó per res del món. Tenc por a les camises de ratlles, són el meu pànic.

- Una escopinada al front del sex(imbol) de l'Ajuntament li podria servir per a subjectar-se les males notes que com a càstig i per deixar-lo en evidència, com sempre fa, li treu el seu company docte en lleis, remeis, cures i tota casta de consells.

- Una sessió del Ple de l'Ajuntament de Castell Llubí va ser camacurtaballarica, una altra tirurí cuec cuec i la darrera oliet, oliet, coqueta, coqueta.

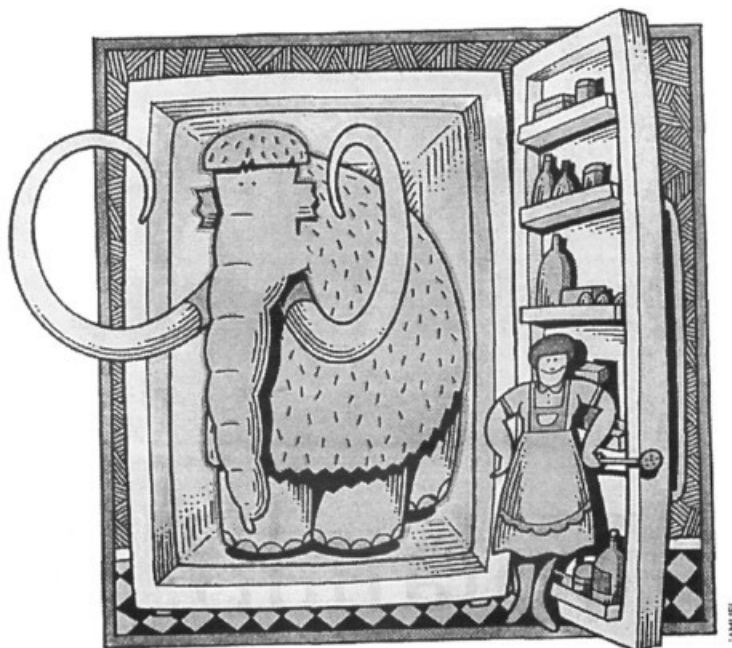
- Són cinc els camins a seguir: un de curt, un de llarg, un d'estret, un de tort i el teu.

- Si Castell Llubí fos un partit de futbol la sala se sessions seria l'estadi, amb dos equips i un àrbitre gens casolà. Un dels equips ja ha fet un canvi, juga a la defensiva. L'equip atacant conserva l'equip titular però duu les de perdre.

- En totes les qüestions d'opinió, els nostres adversaris estan bojós (M. Twain).

- Alerta! alerta! ...drogues, drogues, drogues... però ningú en veu. Tan sols a la ment infantilitzada d'alguns. Pot ser tenguin raó, deu ser que ells són els únics que ho saben. Per què ho saben? hi tenen part? en són consumidors habituals? (alguns ho semblen). Hi ha moltes classes de drogues: des del tabac fins a l'endimoniada i llucifèrica monstrositat que és ser un arcaic del paleolític (com són alguns-es).

- A França el sexe de franc és pegar un "polvo" per 70 pessetes.

- Segona inauguració (¿¿¿homenatge???) de la Placeta Mòbil. A la primera hi assistí el senyor de la ela bleda que

més comanda, però la festa va quedar més coixa que una cadira sense potes i la família de Jeroni Alomar "Poquet" no va ser convidada. Aquesta Placeta Mòbil podria tenir més de dues inauguracions, els xaragalls ho diran.

- La xuleria que podem observar a la Vila en ocasions eclipsa, enlluerna la ment dels seus amics tan o més imbècils.

- UNA ENCLUSA DE FERRER I UN METGE QUE NO ÉS METGE: som un arterisc, una senyal per a fixar el que és important. He treballat prou i des de fa dos anys estic component música celestial. El meu bon amic, anglès de naixement i mallorquí d'adopció, assegura que ni els àngels s'atreviran a afinar les seves arpes. Fa una estona m'ha pegat un fort mal de panxa i he pensat anar a donar de cos. El meu amic, el parèntesi

de la dreta, especialista en cures intensives m'ha receptat una aspirina. La polissona m'ha caigut com una enclusa (mal ferrer). En aquests moments tenc aparença de brollador (per davant i per darrere).

-Ai Déu meu de metges que no són metges!!!

-Ai Déu meu de lúcids de manicomi!!!

He conegut la foscor, però m'estim més un bon donegal receptat pel meu oncle pagès que no les misèries de captaires de la salut. Li he demanat explicacions però m'ha dit que tanmateix no ho entendria...

Vosaltres feu les lleis, que jo ja m'ocuparé dels reglaments.

Napoleó.

[[[—Aligi d'Èvila—Uliana Marx—]]]

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

Una altra vegada ens tornam a trobar i aquesta serà per comentar en pla de glosa jocosa dos aconteixements de plena actualitat a la nostra comunitat: la vesada per alt de l'aigua dels embassaments i el pas al grup mixt d'alguns diputats

Compram aigua a Tarragona
i la d'aquí va al torrent.
I és que tenim una gent
que tocs pels morros mos dóna.

El vaixell han de pagar
per això cobren impostos.
I diuen que estan disposats
a tornar-los augmentar.

Molt més l'aprofitarien
si es pagàs dels seus diners.
I serien els primers
que l'aixeta tancarien.

O hi ha obscures raons
que no es poden dir en veu alta,
O cometen una falta
i són uns grans polissons.

Diuen que l'han de guardar
per a l'any noranta-vuit.
I tota la que els ha fuit,
on l'aniran a encalçar?

Quins bons administradors!
l'aigua per damunt els vessa
i ells no tenen gens de pressa
en amollar els xucladors.

Mes no s'atura el vaixell
i es xucla a Sa Marineta,
no es rebaixa cap pesseta.
Oh Déu meu quin desgavell!

S'aigua que han duita en un mes
en quatre dies ha fuita.
qui es deu repartir la truita?
qui és qui vol xuclar en excés?

Ho ha dit es televisor
que el senyor Aznar assegura
que per tot arreu, i amb cura,
s'acompleix la promissió.

El que estava al seu programa
per tot Espanya es compleix.
Jo no sé si es que menteix
o no en sap d'aquí la trama.

A les persones honrades
que volen fer el que ell ha dit
les han tretes del partit
i al grup mixt les han portades.

Era perquè defensaven
que es creassin comissions,
per investigar els "follons"
que a tot arreu es trobaven.

Per voler votar en consciència
allò que trobaven just,
els han donat el disgust
de posar-los penitència.

Si "la consciència ben neta,
et dóna tranquil·litat",
és el que sempre ha explicat
el que comanda la dreta.

A què ve aquest rebumbori?
o és que el vostre programa,
només és una proclama
o un enginy d'oratori?.

Anim! Vidal, Marí Tur
Tofol Soler, no amol·leu!
que voltros els bons sereu
i ells els dolents sens futur.

El Dia del Mund Llubí 20-11-96

De mica en Mi... Ca...